

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	27.05.2004
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	31.12.2004
Avaldamismärge:	RT I 2004, 59, 414

Tulumaksuseadus

Vastu võetud 15.12.1999
[RT I 1999, 101, 903](#)
 jõustumine 01.01.2000

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
14.06.2000	RT I 2000, 58, 377	01.01.2000
14.06.2000	RT I 2000, 55, 359	01.01.2001
06.12.2000	RT I 2000, 102, 667	01.01.2001
13.12.2000	RT I 2000, 102, 675	01.01.2001
terviktekst RT paber kandjal	RT I 2001, 11, 49	
17.01.2001	RT I 2001, 16, 69	01.03.2001
09.05.2001	RT I 2001, 50, 283	01.01.2002
13.06.2001	RT I 2001, 59, 359	01.01.2002
12.09.2001	RT I 2001, 79, 480	01.10.2001, osaliselt 01.01.2002
24.10.2001	RT I 2001, 91, 544	01.01.2002, osaliselt 01.01.2003
20.02.2002	RT I 2002, 23, 131	01.03.2002
25.04.2002	RT I 2002, 41, 253	18.05.2002
15.05.2002	RT I 2002, 44, 284	01.07.2002, osaliselt 07.06.2002
15.05.2002	RT I 2002, 47, 297	01.01.2003, osaliselt 01.01.2004
19.06.2002	RT I 2002, 62, 377	01.10.2002
11.12.2002	RT I 2002, 111, 662	01.01.2003
29.01.2003	RT I 2003, 18, 105	01.03.2003, § 25 lõikes 4 sätetatud muudatust kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 01.01.2003
07.08.2003	RT I 2003, 58, 387	01.09.2003
10.12.2003	RT I 2003, 82, 549	01.01.2004
17.12.2003	RT I 2003, 88, 587	01.01.2004, osaliselt 01.05.2004, 01.01.2005, 01.01.2006 ja 01.01.2007
17.12.2003	RT I 2003, 88, 591	01.01.2004
14.04.2004	RT I 2004, 36, 251	01.05.2004
14.04.2004	RT I 2004, 37, 252	01.05.2004
20.05.2004	RT I 2004, 45, 319	27.05.2004, kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 01.05.2004; jõustub osaliselt 01.01.2005, 01.01.2006, 01.01.2007; § 45 lg 8, § 57 ² ja § 61 lg 24 jõustuvad eraldi seadusega ning neid sätteid kohaldatakse alates samast kuupäevast makstud intressidele.

Terviktekst avaldatakse tulumaksuseaduse, kohalike maksude seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse (RT I 2004, 45, 319) § 21 alusel.

1. peatükk

ÜLDSÄTTED

§ 1. Maksu objekt

- (1) Tulumaksuga maksustatakse maksumaksja tulu, millest on tehtud seadusega lubatud mahaarvamised.
- (2) Paragrahvis 48 sätestatud tulumaksuga maksustatakse füüsilisele isikule tehtud erisoodustused.
- (3) Paragrahvides 49–52 sätestatud tulumaksuga maksustatakse residendist juriidilise isiku poolt tehtud kingitused, annetused ja vastuvõtukulud, jaotatud kasum, ettevõtlusega mitteseotud kulud ja väljamaksed.
- (4) Paragrahvis 53 sätestatud tulumaksuga maksustatakse mitteresidendi poolt tehtud erisoodustused, mitteresidendi poolt püsiva tegevuskoha kaudu tehtud kingitused, annetused ja vastuvõtukulud, kasumieraldised, ettevõtlusega mitteseotud kulud ja väljamaksed.
[RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2002]

§ 2. Maksumaksja

- (1) Paragrahvi 1 lõikes 1 nimetatud tulumaksu maksjaks on füüsiline isik ja mitteresidendist juriidiline isik, kes saab maksustamisele kuuluvat tulu.
- (2) Paragrahvi 1 lõikes 2 nimetatud tulumaksu maksjaks on füüsilisest isikust tööandja, residendist juriidiline isik, Eestis püsivat tegevuskohta omav või tööandjana tegutsev mitteresident või Eesti riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutus, kes teeb maksustatavaid erisoodustusi.
- (3) Paragrahvi 1 lõikes 3 nimetatud tulumaksu maksjaks on residendist juriidiline isik.
- (4) Paragrahvi 1 lõikes 4 nimetatud tulumaksu maksjaks on mitteresidendist juriidiline isik, kellel on Eestis registreeritud püsiv tegevuskoht (§ 7).

§ 3. Maksustamisperiood

- (1) Paragrahvi 1 lõikes 1 nimetatud tulumaksu maksustamisperiood on kalendriaasta.
- (2) Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud tulumaksu maksustamisperiood on kalendrikuu.

§ 4. Maksumäärad

[Lõike 1 sõnastus kuni 31.12.2004]

- (1) Paragrahvi 1 lõikes 1 nimetatud tulumaksu määr on 26%, välja arvatud lõikes 2 ning § 43 lõikes 4 nimetatud juhtudel.

[Lõike 1 sõnastus alates 1.01.2005 kuni 31.12.2005]

- (1) Tulumaksu määr on 24%, välja arvatud lõikes 2 ning § 43 lõikes 4 nimetatud juhtudel. Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud maksuobjekti puhul jagatakse maksustatav summa enne maksumääraga korrutamist 0,76-ga.

[Lõike 1 sõnastus alates 1.01.2006 kuni 31.12.2006]

- (1) Tulumaksu määr on 22%, välja arvatud lõikes 2 ning § 43 lõikes 4 nimetatud juhtudel. Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud maksuobjekti puhul jagatakse maksustatav summa enne maksumääraga korrutamist 0,78-ga.

[Lõike 1 sõnastus alates 1.01.2007]

- (1) Tulumaksu määr on 20%, välja arvatud lõikes 2 ning § 43 lõikes 4 nimetatud juhtudel. Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud maksuobjekti puhul jagatakse maksustatav summa enne maksumääraga korrutamist 0,8-ga.

- (2) Paragrahvi 21 lõigetes 2 ja 3 nimetatud tulu puhul on tulumaksu määr 10%.

[Lõige 3 kehtib kuni 31.12.2004]

- (3) Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud tulumaksu määr on 26/74.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 5. Maksu laekumine

- (1) Residendist füüsiliste isikute makstud tulumaks laekub järgmiselt:
 - 1) arvestamata 4. peatükis sätestatud mahaarvamisi, laekub maksumaksja elukohajärgsele kohalikule omavalitsusüksusele 11,4% residendist füüsilise isiku maksustatavast tulust;
 - 2) punktis 1 nimetatud summat ületav tulumaksu osa, samuti pensionidelt ja vara võõrandamisest saadud kasult makstud tulumaks laekub riigile.

- (1¹) Mitteresidendi makstud tulumaks laekub riigile.

(2) Residentist füüsilise isiku elukohaks kalendriaastal loetakse sama kalendriaasta 1. jaanuari seisuga Maksu- ja Tolliameti peetavasse maksukohustuslaste registrisse kantud elukoht. Kui Maksu- ja Tolliametil puuduvad andmed tema elukohta kohta, jaotatakse tema makstud tulumaks lõikes 1 sätestatud põhimõttel proportsionaalselt kohalike omavalitsusüksuste arvestuslikele osakaaludele. Tulumaksu kandmine kohalikele omavalitsusüksustele ning arvestuslike osakaalude arvutamine toimub rahandusministri määrusega kehtestatud korras.

(3) Paragrahvi 1 lõigetes 2–4 nimetatud tulumaks laekub riigile.
[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

2. peatükk SEADUSES KASUTATAVAD PÕHIMÕISTED

§ 6. Resident

(1) Füüsiline isik on resident, kui tema elukoht on Eestis või kui ta viibib Eestis 12 järjestikuse kalendrikuu jooksul vähemalt 183 päeval. Isik loetakse residentiks alates tema Eestisse saabumise päevast. Samuti on resident välisteenistuses viibiv Eesti riigiteenistuja. Residentist füüsiline isik maksab tulumaksu kõikidelt nii Eestis kui väljaspool Eetit saadud, nii §-des 13–22 loetletud kui ka loetlemata tuludelt.

(2) Juriidiline isik on resident, kui ta on asutatud Eesti seaduse alusel. Residentist juriidiline isik maksab tulumaksu §-des 48–52 nimetatud maksuobjektilt ning peab kinni tulumaksu §-s 41 loetletud väljamaksetelt.

(3) Mitteresident on lõikes 1 või 2 nimetatuta füüsiline või juriidiline isik. Mitteresident maksab tulumaksu ainult Eesti tuluallikast saadud tulult vastavalt §-s 29 sätestatule. Mitteresidentist juriidilise isiku tulude deklareerimine ja maksustamine, tulumaksu kinnipidamine ja tasumine toimub samadel tingimustel ja korras nagu mitteresidentist füüsilise isiku puhul, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(3¹) Juriidilise isiku staatust mittemomava välismaise isikute ühenduse ja varakogumi tulu maksustatakse nimetatud ühenduse või varakogumi osanike või liikmete tuluna proportsionaalselt nende osalusele. Kui ühenduse või varakogumi liikmed või osanikud ei ole teada või ei ole tõendatud nende residentsus, siis omistatakse tulu isikule, kes valitseb ühenduse või varakogumi vara või teeb tema nimel tehinguid. Nimetatud ühendusele või varakogumile tehtavatelt väljamaksetelt tulumaksu kinnipidamisel kohaldatakse mitteresidentist juriidilise isiku kohta käivaid sätteid. Kui nimetatud ühendus või varakogum asub madala maksumääraga territooriumil (§ 10), kohaldatakse tulumaksu kinnipidamisel madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku kohta käivaid sätteid.

(4) Eesti äriregistrisse kantud välismaa äriühingu filiaali ning Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud mitteresidentist juriidilise isiku muu püsiva tegevuskoha (§ 7) tulu maksustatakse vastavalt §-le 53. Nimetatud mitteresidenti püsiva tegevuskoha kaudu saadud tulu maksustamisel ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatut.

(5) Kui Riigikogu poolt ratifitseeritud välislepingu alusel määratud residentsus erineb seaduse alusel määratud residentsusest või lepingus on mitteresidenti tulu maksustamisel ette nähtud seaduses sätestatud soodsamad tingimused, kohaldatakse välislepingu sätteid.
[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 7. Püsiv tegevuskoht

(1) Püsiv tegevuskoht on igasugune koht, mille kaudu toimub täielikult või osaliselt mitteresidenti püsiv majandustegevus Eestis, sealhulgas:

- 1) filiaal;
- 2) juhtimiskeskus, kontor, tehas või töökoda;
- 3) ehitusplats, ehitus-, seadmestamis- või montaažitööde koht;
- 4) koht, kus toimub loodusvara uurimine või kasutuselevõtmine, samuti nendega seotud järelevalvealane tegevus;
- 5) koht, kus toimub teenuste (sealhulgas juhtimis- ja konsultatsiooniteenuste) osutamine.

(2) Kui Eestis tegutseb mitteresidenti esindaja, kes on volitatud tegema ja korduvalt teeb mitteresidenti nimel tehinguid, loetakse, et mitteresidentil on Eestis püsiv tegevuskoht selle esindaja poolt mitteresidenti nimel Eestis tehtud tehingute osas.

(3) Mitteresidenti tulu, mida ta saab Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu, arvestatakse kui tulu, mida see püsiv tegevuskoht oleks võinud saada iseseisva maksumaksjana, kes tegutseb samade või sarnaste tingimuste alusel samadel või sarnastel tegevusaladel ja on täiesti iseseisev mitteresidenti suhtes, kelle püsiv tegevuskoht see on.

[RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

§ 8. Seotud isikud

Isikud on omavahel seotud, kui:

- 1) isik on teise isiku abikaasa, otsejoones sugulane, õde või vend, õe või venna alaneja sugulane, abikaasa otsejoones sugulane, abikaasa õde või vend;
- 2) isikud on ühte kontserni kuuluvad äriühingud äriseadustiku (RT I 1995, 26–28, 355; 1998, 91–93, 1500; 1999, 10, 155; 23, 355; 24, 360; 57, 596; 102, 907; 2000, 29, 172; 49, 303; 55, 365; 57, 373) § 6 tähenduses;
- 3) isikule kuulub üle 10% juriidilise isiku aktsia- või osakapitalist, häälte koguarvust või õigusest juriidilise isiku kasumile;
- 4) isikule kuulub koos teiste temaga seotud isikutega kokku üle 50% juriidilise isiku aktsia- või osakapitalist, häälte koguarvust või õigusest juriidilise isiku kasumile;
- 5) üle 50% juriidiliste isikute aktsia- või osakapitalist, häälte koguarvust või õigusest juriidiliste isikute kasumile kuulub ühele ja samale isikule;
- 6) isikutele kuulub üle 25% ühe ja sama juriidilise isiku aktsia- või osakapitalist, häälte koguarvust või õigusest juriidilise isiku kasumile;
- 7) juriidiliste isikute juhatuse või muu juhatust asendava organi kõik liikmed on ühed ja samad isikud;
- 8) isik on teise isiku töötaja, töötaja abikaasa või otsejoones sugulane;
- 9) isik on juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liige (§ 9), juhtimis- või kontrollorgani liikme abikaasa või otsejoones sugulane.

§ 9. Juriidilise isiku juhtimis- ja kontrollorgan

(1) Juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgan on igasugune volitatud organ või isik, kellel on tulenevalt vastava juriidilise isiku kohta käivast seadusest, ühingulepingust, põhikirjast või muust juriidilise isiku tegevust reguleerivast õigusaktist õigus osaleda juriidilise isiku tegevuse juhtimisel või juhtorgani tegevuse kontrollimisel.

(2) Juhtimis- või kontrollorganiks on muu hulgas juhatuse, nõukogu, täis- või usaldusühingut esindama volitatud osanik, prokurist, asutaja kuni juriidilise isiku registrisse kandmiseni, likvideerija, pankrotihaldur, audiitor, revident või revisjonikomisjon. Samuti loetakse juhtimisorganiks välismaa äriühingu filiaali juhatajat ning Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud püsiva tegevuskoha (§ 7) tegevjuhti.

(3) Lõigetes 1 ja 2 sätestatud kohaldatakse nii avalik- kui eraõiguslike, nii residendist kui ka mitteresidendist juriidiliste isikute suhtes.

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 10. Madala maksumääraga territoorium

(1) Madala maksumääraga territoorium on välisriik või välisriigis asuv iseseisva maksujurisdiktsiooniga territoorium, kus ei ole kehtestatud juriidilise isiku teenitud või jaotatud kasumilt võetavat maksu või kus sellise maksu suurus on väiksem kui 2/3 tulumaksust, mida Eesti residendist füüsiline isik peaks maksuma niisama suurelt ettevõtlustulult vastavalt käesolevale seadusele, arvestamata §-des 23–28 lubatud mahaarvamisi. Kui erinevat liiki juriidiliste isikute teenitud või jaotatud kasumilt võetava maksu suurus on erinev, siis loetakse territoorium madala maksumääraga territooriumiks ainult nende juriidiliste isikute suhtes, kelle puhul maksu suurus vastab käesoleva lõike esimeses lauses toodud madala maksumääraga territooriumi tingimustele.

(2) Madala maksumääraga territooriumil asuvaks ei loeta sellist juriidilist isikut, kelle aastatulust üle 50% moodustab tulu:

- 1) kaupade tootmisest, kaubandustegevusest, transpordi-, side-, majutus- ja turismiteenuse osutamisest juriidilise isiku asukohamaal ning kindlustustegevuse litsentsi omava juriidilise isiku poolt kindlustusteenuse osutamisest;
- 2) laevade prahtimisest.

(3) Vabariigi Valitsus koostab nimekirja territooriumidest, mida ei loeta madala maksumääraga territooriumideks, olenemata lõigetes 1 ja 2 sätestatust.

[RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2002]

§ 11. Tulumaksusoodustusega mittetulundusühingute ja sihtasutuste nimekiri

(1) Vabariigi Valitsuse korraldusega kinnitatakse tulumaksusoodustusega mittetulundusühingute ja sihtasutuste nimekiri (edaspidi *nimekiri*).

(2) Kirikute ja koguduste seaduse (RT I 2002, 24, 135; 61, 375) kohaselt usuliste ühenduste registrisse kantud juriidiline isik loetakse tulumaksusoodustusega mittetulundusühinguks nimekirja kandmata ja tema suhtes ei kohaldata lõigetes 3–7 sätestatut.

(3) Nimekirja kantakse mittetulundusühing (välja arvatud mittetulundusühistu) ja sihtasutus, mille tegevuse eesmärgiks on heategevuslik teaduse, kultuuri, hariduse, spordi, korralduse, tervishoiu, sotsiaalhoolekande, loodushoiu, vähemusrühvuste kultuuriautonomiia või usuliste ühenduste või usuühingute toetamine avalikes huvides ning mis vastab alljärgnevatele tingimustele:

- 1) ühing või sihtasutus ei jaga oma vara ega tulu ega anna materiaalset abi või rahaliselt hinnatavaid soodustusi oma asutajatele, liikmetele, juhtimis- või kontrollorganite liikmetele (§ 9) ega eelloetletud isikute abikaasale,

otsejoones sugulasele, õele, vennale, õe või venna alanejale sugulasele, abikaasa otsejoones sugulasele, abikaasa õele või vennale;

2) ühingu või sihtasutuse lõpetamisel antakse pärast võlausaldajate nõuete rahuldamist allesjäänud vara üle samalaadsete eesmärkidega mittetulundusühingule või sihtasutusele, avalik-õiguslikule juriidilisele isikule, riigile või kohalikule omavalitsusüksusele;

3) ühingu või sihtasutuse halduskulud ei tohi ületada määra, mis on õigustatud tegevuse iseloomu ja põhikirjaliste eesmärkidega;

4) ühing või sihtasutus ei maksa oma töötajatele ega juhtimis- või kontrollorgani liikmetele (§ 9) suuremat tasu, kui makstakse samasuguse töö eest ettevõtluses.

(4) Lõike 3 punktis 1 toodud tingimus ei kehti sotsiaalhoolekande toetamise ja puuetega inimeste ühingute suhtes.

(5) Nimekirja ei kanta mittetulundusühingut ja sihtasutust:

1) mille põhitegevuseks on ettevõtlus või mis kasutab ettevõtlustulu põhikirjavälistel eesmärkidel;

2) millel on ajatamata maksuvõlg;

3) mis on lõpetamisel või mille suhtes on algatatud pankrotimenetlus;

4) mille poolt nimekirja kandmiseks esitatud dokumendid ei vasta õigusaktides kehtestatud nõuetele;

5) mis ei ole korduvalt esitanud maksuhaldurile aruandeid või deklaratsioone õigusaktides ettenähtud tähtaegadel ja korras.

(6) Vabariigi Valitsusel on õigus kustutada mittetulundusühing või sihtasutus nimekirjast, kui selgub, etmittetulundusühing või sihtasutus ei vasta lõikes 3 toodud tingimustele või kui ilmnevad lõikes 5 nimetatud asjaolud või

1) [kehtetu – RT I 2002, 111, 662- jõust. 01.01.2003]

2) kui mittetulundusühing või sihtasutus ei ole Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele teatanud oma põhikirjas tehtud muudatustest 30 päeva jooksul, alates muudatuse kohta kanne tegemisest mittetulundusühingute ja sihtasutuste registris, või

3) kui mittetulundusühing või sihtasutus saab tulu põhikirjavälisest tegevusest.

(7) Nimekirja koostamise korra, selleks esitatavad dokumendid, samuti isiku nimekirja kandmise ja sealt kustutamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

3. peatükk

RESIDENDIST FÜÜSILISE ISIKU TULU MAKSUSTAMINE

§ 12. Residendist füüsilise isiku tulu

(1) Tulumaksuga maksustatakse residendist füüsilise isiku poolt maksustamisperioodil Eestis ja väljaspool Eestit kõikidest tuluallikatest saadud tulu, sealhulgas:

1) palgatulu (§ 13);

2) ettevõtlustulu (§ 14);

3) kasu vara võõrandamisest (§ 15);

4) renditulu ja litsentsitasud (§ 16);

5) intressid (§ 17);

6) dividendid (§ 18);

7) elatis, pensionid, stipendiumid, toetused, preemiad, loteriivõidud (§ 19);

8) kindlustushüvitised ja väljamaksed pensionifondist (§-d 20, 20¹ ja 21);

9) madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku tulu (§ 22).

(2) Füüsilise isiku maksustatava tulu hulka ei kuulu §-de 48–53 alusel maksustatavad erisoodustused, kingitused ja annetused, dividendid või muud kasumieraldised.

(3) Füüsilise isiku maksustatavaks tuluks ei loeta teise isiku kasuks tehtud dokumentaalselt tõendatud kulude hüvitisi, samuti kohtu väljamõistetud varalise kahju hüvitisi. Käesolevat lõiget ei kohaldata hüvitistele, mille maksmisele on kehtestatud eraldi tingimused ja piirmäärad.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 13. Palgatulu

(1) Tulumaksuga maksustatakse kõik rahalised tasud, mida makstakse töötajale või avalikule teenistujale, sealhulgas palk, lisatasu, juurdemakse, puhkusetasu, avaliku teenistuse seaduse (RT I 1995, 16, 228; 1999, 7, 112; 10, 155; 16, 271 ja 276; 2000, 25, 144 ja 145; 28, 167; 102, 672; 2001, 7, 17 ja 18; 17, 78; 42, 233; 47, 260; 2002, 21, 117; 62, 377; 110, 656; 2003, 4, 22; 13, 67 ja 69; 20, 116; 51, 349; 58, 387) § 46 alusel makstav puhkusetoetus, töölepingu lõpetamisel või teenistusest vabastamisel ettenähtud hüvitis, kohtu või

töövaidluskomisjoni poolt väljamõistetud hüvitis või viivis ja puhkuseseaduse (RT I 2001, 42, 233; 2002, 61, 375; 62, 377) § 26 alusel riigi poolt hüvitatav tasu täiendavate puhkusepäevade eest. Seoses tööõnnetuse või kutsehaigusega makstav hüvitis maksustatakse tulumaksuga juhul, kui seda ei maksta kindlustushüvitisena. Avalik teenistuja käesoleva seaduse tähenduses on ka avaliku teenistuse seaduse § 12 lõigetes 2 ja 3 nimetatud teenistuja.

(1¹) Tulumaksuga maksustatakse töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel makstud töö- või teenustasu, sealhulgas spordiseaduse (RT I 1998, 61, 982; 2002, 53, 336; 90, 521) § 13 lõikes 2 nimetatud lepingu alusel sportlasele makstav tasu.

(2) Tulumaksuga maksustatakse kõik rahalised tasud, mida maksab juriidiline isik juhtimis- või kontrollorgani liikmele (§ 9) oma ametiülesannete täitmise eest.

(3) Tulumaksuga ei maksustata:

1) Vabariigi Valitsuse kehtestatud tingimustel ja piirmäärades avalikule teenistujale, töötajale või juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele makstavaid teenistus-, töö- või ametilähetusega seotud sõidu-, majutus- ja muude kulude hüvitisi ning päevaraha, samuti teises paikkonnas asuval ametikohale nimetamisega seotud kolimiskulude hüvitisi;

1¹) punktis 1 nimetatud isikule mitteresidendi poolt tehtavaid samas punktis nimetatud väljamakseid töö tegemise kohas kehtivates piirmäärades, kui töö tegemise koht asub välisriigis;

2) Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud tingimustel ja piirmäärades avalikule teenistujale, töötajale või juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikmele makstavaid hüvitisi seoses maksumaksja isiklikus omandis oleva või liisingulepingu alusel kasutatava sõiduauto kasutamise teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel;

3) Riigikogu liikmete ametipalga, pensioni ja muude sotsiaalsete garantiide seaduse (RT 1992, 28, 381; RT I 1996, 51, 966; 1998, 107, 1765; 1999, 10, 153; 2001, 21, 117; 2003, 18, 97; 75, 497) § 11 alusel Riigikogu liikmele tehtavaid väljamakseid;

4) Vabariigi Presidendi ametihüve seaduse (RT I 1996, 51, 966) § 3 alusel Vabariigi Presidendile tehtavaid väljamakseid;

4¹) Riigikogu ja Vabariigi Presidendi poolt nimetatavate riigiametnike ametipalkade seaduse (RT I 1996, 81, 1448; 1999, 29, 406; 2000, 55, 359) § 12¹ alusel peaministrile ja ministrile tehtavaid väljamakseid;

5) [kehtetu – RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

6) laevade ja tsiviilennunduse lennukite meeskondadele, laevapere liikmetele ja tsiviilõhusõiduki meeskonnaliikmetele antava tasuta kollektiivtoitlustamise ratsiooni maksumust reisidel viibimise ajal, mis ei ületa 90 krooni isiku kohta päevas;

7) töötajale või teenistujale väljamakstud sünnitustoetust, mis ei ületa 5/12 residendist füüsilise isiku maksumisperioodi maksuvabast tulust (§ 23);

8) puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seaduse (RT I 1999, 16, 273; 82, 749; 88, 803) alusel toetust saavale ning töötavale isikule tööandja poolt antud abivahendeid väärtuses, mis ei ületa 50% töötajale või teenistujale kalendrikuu jooksul makstud ja sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summast;

9) tööandja poolt tasutud töötajate täiend- ja ümberõpet seoses töö- või teenistussuhte lõpetamisega koondamise tõttu;

10) tööandja poolt tehtud kulutusi töötaja või teenistuja tööõnnetuse või kutsehaiguse tagajärjel saadud tervisekahjustuste raviks;

11) välisteenistuse seaduse (RT I 1995, 15, 172; 50, 764; 1996, 49, 953) § 25 alusel diplomaadile tehtavaid väljamakseid;

12) kaitseväeteenistuse seaduse (RT I 2000, 28, 167) § 160 ja politseiteenistuse seaduse (RT I 1998, 50, 753; 104, 1742; 2000, 10, 57; 28, 167) § 26 alusel makstavat vormiriietuse maksumuse kompensatsiooni.

(4) Kui isik saab välisriigis töötamise eest lõigetes 1, 1¹ ja 2 nimetatud tulu, ei maksustata seda tulu Eestis tulumaksuga, kui on täidetud kõik alljärgnevad tingimused:

1) isik on viibinud töötamise eesmärgil välisriigis vähemalt 183 päeval 12 järjestikuse kalendrikuu jooksul;

2) välisriigis on nimetatud tulu olnud isiku maksustatav tulu ning see on dokumentaalselt tõendatud ja tõendil on näidatud tulumaksu summa (ka juhul, kui summa on null).

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 14. Ettevõtlustulu

(1) Tulumaksuga maksustatakse ettevõtlusest saadud tulu (ettevõtlustulu), olenemata selle laekumise ajast.

(2) Ettevõtlus on isiku iseseisev majandus- või kutsetegevus (sealhulgas ka notari ja kohtutäituri, samuti vandetõlgi seaduse (RT I 2001, 16, 70; 2002, 61, 375; 102, 600; 2003, 18, 100) § 9 lõikes 3 nimetatud juhul vandetõlgi kutsetegevus), mille eesmärgiks on tulu saamine kauba tootmisest, müümisest või vahendamisest, teenuse osutamisest või muust tegevusest, kaasa arvatud loominguine või teaduslik tegevus.

(3) Ettevõtluseks ei loeta füüsilise isiku poolt oma väärtpaberite võõrandamist.

(4) Ettevõtlustulu võib hõlmata ka §-s 16 nimetatud tulusid.

(5) Äriregistrisse kantud või Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud füüsilisest isikust ettevõtja võib teha oma ettevõtlustulust 6. peatükis lubatud mahaarvamisi.

(5¹) Füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtluse lõpetamisel tehakse maksustamisperioodi ettevõtlustulust ettevõtlusega seotud mahaarvamised, välja arvatud samal perioodil tasutud sotsiaalmaksu avansilised maksed. Saadud summa jagatakse enne maksumääraga korrutamist 1,33-ga.

(5²) Pärast ettevõtlusega tegelemise lõpetamist laekunud ettevõtlustulu puhul jagatakse summa enne maksumääraga korrutamist 1,33-ga.

(6) Äriregistrisse kantud või Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud füüsilisest isikust ettevõtja kohta käesolevas seaduses sisalduvad sätted laienevad ka notarile, kohtutäiturile ja vandetõlgile, välja arvatud vandetõlgi seaduse § 9 lõikes 4 nimetatud juhul.

(7) Kui füüsilisest isikust ettevõtja ja temaga seotud mitteresidendi või residendist füüsilise isiku vahel ettevõtluse käigus tehtud tehingu väärtus on erinev omavahel mitteseotud isikute vahel tehtavate sarnaste tehingute väärtusest, võib maksuhaldur tulumaksu määramisel kasutada tehingute väärtusi, mida rakendavad sarnastes tingimustes mitteseotud iseseisvad isikud.

(8) Lõikes 7 nimetatud juhul suurendatakse maksustatavat ettevõtlustulu või vähendatakse ettevõtlustulust mahaarvatavaid kulusid. Tehingute väärtuse määramise meetodid kehtestatakse rahandusministri määrusega. [RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 15. Kasu vara võõrandamisest

(1) Tulumaksuga maksustatakse kasu (§ 37) ükskõik millise võõrandatava ja varaliselt hinnatava eseme, sealhulgas kinnis- või vallasasja, väärtpaberi, nimelise aktsia, osa, täis- või usaldusühingusse tehtud sissemaks, ühistule makstud osamaksu, investeerimisfondi osaku, nõudeõiguse, ostueesõiguse, hoonestusõiguse, kasutusvalduse, isikliku kasutusõiguse, rentniku õiguste, tagasiostukohustuse, hüpoteegi, kommertspandi, registerpandi või muu piiratud asjaõiguse või selle järjekoha või muu varalise õiguse (edaspidi *vara*) müügist või vahetamisest.

(2) Tulumaksuga maksustatakse aktsiaseltsi aktsiakapitali, osaühingu või ühistu osakapitali või täis- või usaldusühingu sissemaksete vähendamisel, samuti aktsiate, osade või osamaksete tagasiostmisel või tagastamisel isikule tehtav väljamakse osas, mis ületab osaluse soetamismaksumust või isiku poolt tehtud sissemakset osaluse (aktsiad, osad, osamaks) omandamisel.

(3) Tulumaksuga maksustatakse juriidilise isiku likvideerimisel makstav likvideerimisjaotis osas, mis ületab osaluse soetamismaksumust või isiku poolt tehtud sissemakset osaluse omandamisel.

(4) Tulumaksuga ei maksustata:

- 1) vastuvõetud pärandvara;
- 2) omandireformi käigus tagastatud vara;
- 3) sundvõõranditasa ja hüvitisi sundvõõrandamisel;
- 4) tulu isiklikus tarbimises oleva vallasasja võõrandamisest;
- 5) tulu omandireformi käigus tagastatud maa võõrandamisest;
- 6) tulu, mida rahvakapitali obligatsiooni arvestuskaardi saanud isik on saanud rahvakapitali obligatsiooni arvestuskaardi alusel talle väljaantud erastamisväärtpaberite müügist;
- 7) tulu, mida põllumajandusreformi õigustatud subjekt on saanud talle väljaantud tööosaku müügist;
- 8) tulu, mida omandireformi õigustatud subjekt on saanud talle õigusvastaselt võõrandatud vara kompenseerimise korralduse alusel väljaantud erastamisväärtpaberite müügist;
- 9) tulu osaluse (aktsiad, osad, osamaks, sissemaks) vahetamisest äriühingute või mittetulundusühistute ühinemise, jagunemise või ümberkujundamise käigus;
- 10) tulu äriühingus osaluse (aktsiad, osad, osamaks, sissemaks) suurendamisest või omandamisest mitterahalise sissemaks teel;
- 11) tulu Euroopa Liidu liikmesriigi investeerimisfondi osakute vahetamisest investeerimisfondide seaduse (RT I 2004, 36, 251)§-des 153 ja 154 sätestatud korras.

(5) Tulumaksuga ei maksustata kinnisasja, ehitise või korteri kui vallasasja või elamuühistu osamaksu võõrandamisest saadud kasu, kui:

- 1) kinnisasja oluliseks osaks või korteriomandi või -hoonestusõiguse esemeks on eluruum, mida maksumaksja kuni võõrandamiseni kasutas oma alalise või peamise elukohana, või
- 2) kinnisasja oluliseks osaks või korteriomandi või -hoonestusõiguse esemeks on eluruum ning kinnisasi on läinud maksumaksja omandisse õigusvastaselt võõrandatud vara tagastamise teel või
- 3) kinnisasja oluliseks osaks või korteriomandi või -hoonestusõiguse esemeks on eluruum ning nimetatud eluruum ja selle juurde kuuluv maa on läinud maksumaksja omandisse ostueesõigusega erastamise teel ning kinnistu suurus ei ületa 2 hektarit või
- 4) suvila või aiamaa vallasasjana või kinnisasja olulise osana on maksumaksja omandis olnud üle kahe aasta ning kinnistu suurus ei ületa 0,25 hektarit või

- 5) maksumaksja kasutas ehitist või korterit kui vallasasja kuni võõrandamiseni oma alalise või peamise elukohana või kui ehitist või korterit kui vallasasi on läinud maksumaksja omandisse õigusvastaselt võõrandatud vara tagastamise või ostueesõigusega erastamise teel või
- 6) suvila või aiamaa on ehitist kui vallasasi ning on olnud maksumaksja omandis üle kahe aasta või
- 7) maksumaksja kasutas elamuühistu liikmena elamuühistule kuuluvas elamus asuvat korterit oma alalise või peamise elukohana.

(6) Kui lõikes 5 nimetatud maksuvabastuse aluseks on eluruumi kasutamine maksumaksja elukohana ning kinnisasja, ehitist või korterit kasutati ka muul otstarbel, rakendatakse maksuvabastust proportsionaalselt elukohana ja muul otstarbel kasutatavate ruumide pindala suhtele.

[RT I 2004, 36, 251- jõust. 01.05.2004]

§ 16. Renditulu ja litsentsitasu

(1) Tulumaksuga maksustatakse tulu kinnis- või vallasasja või selle osa üürile või rendile andmisest, tasu hoonestusõiguse seadmise, kinnisasja ostueesõigusega, kasutusvaldusega, isikliku kasutusõiguse või servituudiga koormamise eest, samuti tasu vallasasja, aktsia või osa koormamise eest kasutusvaldusega.

(2) Tulumaksuga maksustatakse tasu kirjandus-, kunsti- või teadusteoste (sealhulgas kino- või videofilm, raadio- või teleasaate salvestise või arvutiprogrammi) autoriõiguse, patendi, kaubamärgi, tööstusdisainilahenduse või kasuliku mudeli, plaanide, salajaste valemite või protsesside kasutada andmise või nende kasutamise õiguse võõrandamise eest (edaspidi *litsentsitasu*).

(3) Tulumaksuga maksustatakse tasu tööstusliku, kaubandusliku või teadusalase sisseseade või tööstuslikku, kaubanduslikku või teadusalast kogemust puudutava informatsiooni (oskusteabe) kasutada andmise või nende kasutamise õiguse võõrandamise eest (edaspidi *litsentsitasu*).

§ 17. Intressid

(1) Tulumaksuga maksustatakse laenult, väärtpaberilt, liisingult või muult võlakohustuselt saadud intress, sealhulgas võlakohustuselt arvatud summad, mille võrra esialgset võlakohustust suurendatakse. Makse hilinemise või kohustuse muu rikkumise korral makstavaid summasid intressina ei käsitata.

(2) Tulumaksuga ei maksustata Euroopa Liidu liikmesriigi residentist krediidasutuse ja mitteresidentist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaali poolt füüsilisele isikule makstud intresse.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 18. Dividendid

(1) Tulumaksuga maksustatakse kõik dividendid ja muud kasumieraldised, mida residentist füüsiline isik saab välismaa juriidiliselt isikult rahalises või mitterahalises vormis.

(1¹) Dividendi ei maksustata tulumaksuga, kui selle maksmise aluseks olevalt kasumiosalt on tulumaks makstud või kui dividendilt on tulumaks välisriigis kinni peetud.

(2) Dividend on väljamakse, mida tehakse juriidilise isiku pädeva organi otsuse alusel puhaskasumist või eelmiste majandusaastate jaotamata kasumist ning mille aluseks on dividendi saaja osalus juriidilises isikus (aktsiate või osade omamine, täis- või usaldusühingu osanikuks või tulundusühistu liikmeks olemine või muud osaluse vormid vastavalt äriühingu asukohamaa seadustele).

(3) Aktsia- või osakapitali või sissemaksete vähendamisel, aktsiate või osade tagasiostmisel või juriidilise isiku likvideerimisel tehtavate väljamaksete maksustamine toimub vastavalt § 15 lõigetele 2 ja 3.

(4) Kui residentist füüsiline isik on osanik või liige sellises isikute ühenduses või sellise varakogumi kaasomanik, millele ei ole omistatud juriidilise isiku staatust, siis maksustatakse tulumaksuga nimetatud ühenduse või varakogumi puhaskasumi osa proportsionaalselt maksumaksja osalusele või hääleõigusele.

(5) Lõikes 4 sätestatud ei kohaldata osalusele varakogumis, mille kohta on emiteeritud väärtpaber väärtpaberituruseaduse (RT I 2001, 89, 532; 2002, 23, 131; 63, 387; 102, 600; 105, 612) § 2 mõistes.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 19. Elatis, pensionid, stipendiumid, toetused, preemiad ja loteriivõidud

(1) Tulumaksuga maksustatakse elatis, mida füüsiline isik saab kohtuotsuse, kohtumäärusega kinnitatud kokkuleppe või pooltevahelise notariaalselt kinnitatud kokkuleppe alusel vastavalt perekonnaseaduse (RT I 1994, 75, 1326; 1996, 40, 773; 49, 953; 1997, 28, 422; 35, 538; 2000, 50, 317) §-dele 23, 61–64 või 69.

(2) Tulumaksuga maksustatakse saadud pensionid, toetused, stipendiumid, kultuuri-, spordi- ja teaduspreemiad, loteriivõidud ning vanemahüvitise seaduse alusel saadud hüvitised.

(3) Tulumaksuga ei maksustata:

1) [kehtetu – RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

2) [kehtetu – RT I 2001, 79, 480- jõust. 01.01.2002]

3) seaduse alusel või riigieelarvest makstavaid stipendiume ning seaduse alusel makstavaid toetusi, välja arvatud neid stipendiume ja toetusi, mida makstakse seoses ettevõtlusega, töö- või teenistussuhtega, samuti seoses juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmeks olekuga;

4) rahvusvahelisi ja riiklikke kultuuri- ja teaduspreemiaid ning Vabariigi Valitsuse poolt antavaid spordipreemiaid;

5) punktis 3 nimetatata õppe- ja teadustööks ning loominguks ja sporditegevuseks antavaid stipendiume, mis vastavad Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud tingimustele;

6) füüsiliselt isikult, riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutuselt, residendist juriidiliselt isikult, samuti mitteresidendilt Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel saadud kingitusi ja annetusi;

7) korraldusloa alusel läbiviidud loteriist saadud loteriivõite ja hasartmängu korraldamise tegevusluba omavalt isikult saadud hasartmänguvõite;

8) kuriteohvritele seaduse alusel makstavaid hüvitisi;

9) seaduse alusel makstavat ajateenija toetust, seoses ettevõtlusega seaduse alusel antavaid mitterahalisi toetusi, samuti töötü riiklikku abiraha.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 20. Kindlustushüvitised

(1) Tulumaksuga maksustatakse ravikindlustuse seaduse (RT I 2002, 62, 377) alusel makstud ajutise töövõimetuse hüvitis.

(2) Tulumaksuga maksustatakse töötuskindlustuse seaduse (RT I 2001, 59, 359; 82, 488; 2002, 44, 284; 57, 357; 61, 375; 89, 511) alusel makstud hüvitised.

(3) Tulumaksuga maksustatakse investeerimisriskiga elukindlustuslepingu alusel kindlustusvõtjale või soodustatud isikule makstud summa, millest on maha arvatud sama lepingu alusel kindlustusvõtja poolt tasutud kindlustusmaksed. Nimetatud summa maksustatakse juhul, kui see on makstud välja enne 12 aasta möödumist kindlustuslepingu sõlmimisest. Kui investeerimisriskiga elukindlustuslepingu alusel tasutud kindlustusmaksed on ühel või mitmel maksustamisperioodil maksumaksja tulust maha arvatud täiendava kogumispensioni kindlustusmaksena, toimub väljamaksete maksustamine § 21 alusel.

(4) Tulumaksuga maksustatakse kahjukindlustuse varakindlustusjuhtumi korral makstud kindlustushüvitis, kui maksumaksja on selle kindlustusjuhtumiga seotud kindlustusmaksed, kindlustatud vara soetamismaksumuse või samalt varalt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse alusel arvestatud põhivara amortisatsiooni maha arvanud oma ettevõtlustulust. Saadud kindlustushüvitist maksustatakse nagu kasu vara müügist (§ 37), kusjuures vara müügihinnaks loetakse kindlustushüvitise summa.

(5) Lõigetes 1–4 ning §-des 20¹ ja 21 nimetatata kindlustussummasid ja -hüvitisi ning elukindlustuslepingu lõpetamisel makstavat tagasiosuväärtust, samuti lõikes 3 nimetatud lepingu alusel makstud surmajuhtumi kindlustuse hüvitisi ei maksustata tulumaksuga.

[RT I 2002, 111, 662- jõust. 01.01.2003]

§ 20¹. Kohustuslik kogumispension

(1) Tulumaksuga maksustatakse kohustuslikust pensionifondist osakuomaniku pärijale ja kohustusliku kogumispensioni kindlustuslepingu alusel soodustatud isikule tehtavad väljamaksed.

[RT I 2002, 111, 662- jõust. 01.01.2003]

(2) [Kehtetu – RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 21. Täiendav kogumispension

(1) Tulumaksuga maksustatakse täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel või vabatahtliku pensionifondi poolt osakuomanikule või tema pärijale tehtavad väljamaksed, arvestades lõigetes 2–5 toodud erisusi. Samuti maksustatakse tulumaksuga § 28 lõikes 1¹ sätestatu kohane täiendava kogumispensioni tagamise eesmärgil moodustatud eraldise negatiivne muutus.

(2) Paragrahvi 4 lõikes 2 sätestatud määraga maksustatakse alljärgnevat kogumispensionide seaduse §-s 63 sätestatud tingimustele vastava täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel kindlustusvõtjale tehtavad väljamaksed:

1) pärast kindlustusvõtja 55-aastaseks saamist, kuid mitte enne viie aasta möödumist lepingu sõlmimisest, kindlustusandja poolt tehtavad väljamaksed;

2) kindlustusvõtja täieliku ja püsiva töövõimetuse korral kindlustusandja poolt tehtavad väljamaksed;

3) kindlustusandja likvideerimisel tehtavad väljamaksed.

(3) Paragrahvi 4 lõikes 2 sätestatud määraga maksustatakse alljärgnevad kogumispensionide seaduses sätestatud korras loodud vabatahtliku pensionifondi osakuomanikule tehtavad väljamaksed:

- 1) pärast osakuomaniku 55-aastaseks saamist, kuid mitte enne viie aasta möödumist väljamakse tegemiseks tagasivõetavate osakute omandamisest, tehtavad väljamaksed;
- 2) osakuomaniku täieliku ja püsiva töövõimetuse korral tehtavad väljamaksed;
- 3) vabatahtliku pensionifondi likvideerimisel sellest pensionifondist tehtavad väljamaksed.

(3¹) Kui vabatahtliku pensionifondi osakud on vahetatud teise vabatahtliku pensionifondi osakute vastu, arvestatakse viieaastast tähtaega vahetamisel tagasivõetud vabatahtliku pensionifondi osakute omandamisest.

(4) Tulumaksuga ei maksustata kogumispensionide seaduse § 63 tingimustele vastava täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel kindlustusvõtjale perioodiliselt pärast tema 55-aastaseks saamist või pärast tema täieliku ja püsiva töövõimetuse kindlakstegemist makstavat kindlustuspensionit tingimusel, et kindlustuslepingu kohaselt tehakse vastavaid väljamakseid võrdsete või suurenevate summadena vähemalt üks kord kolme kuu jooksul kuni kindlustusvõtja surmani.

(5) Täiendava kogumispensionit kindlustuslepingu alusel makstud surmajuhtumi kindlustuse hüvitisi ei maksustata tulumaksuga.

[RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

§ 22. Madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku tulu maksustamine

(1) Tulumaksuga maksustatakse madala maksumääraga territooriumil (§ 10) asuva ning Eesti residentide kontrolli all oleva juriidilise isiku tulu, sõltumata sellest, kas see juriidiline isik on oma kasumit maksumaksjale jaotanud või mitte.

(2) Juriidiline isik loetakse Eesti residentide kontrolli all olevaks, kui ühele või mitmele Eesti residendist juriidilisele või füüsilisele isikule kuulub otseselt või koos seotud isikutega (§ 8) kokku vähemalt 50% juriidilise isiku aktsiastest, osadest, häältest või õigusest juriidilise isiku kasumile.

(3) Välismaise juriidilise isiku tulu loetakse residendi maksustatavaks tuluks, kui on täidetud lõikes 2 toodud tingimus ja kui residendile kuulub otseselt või koos seotud isikutega (§ 8) kokku vähemalt 10% juriidilise isiku aktsiastest, osadest, häältest või õigusest juriidilise isiku kasumile.

(4) Residendist maksumaksja tuluks loetakse temale langev osa lõikes 2 nimetatud välismaise juriidilise isiku kogutulust. Maksumaksjale langev osa on proportsionaalne osa juriidilise isiku tulust, mis vastab maksumaksja osale juriidilise isiku aktsia- või osakapitalis, häälte üldarvus või õiguses juriidilise isiku kasumile.

(5) Maksumaksjal on õigus arvata maksustamisele kuuluvast välismaise juriidilise isiku tulust maha sama juriidilise isiku poolt tehtud ettevõtlusega seotud kulud vastavalt 6. peatükis lubatud tingimustele. Maksumaksjal on õigus arvata tasumisele kuuluvast tulumaksust maha tema tuluosale vastav osa juriidiliselt isikult § 41 alusel kinnipeetud tulumaksust, samuti juriidilise isiku poolt tasutud asukohamaa tulumaksust vastavalt §-le 45.

(6) Residendist füüsiline isik deklareerib kalendriaastal temale kuulunud madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku aktsiad, osad, häälte arvu ning õiguse juriidilise isiku kasumile oma tuludeklaratsioonis. Lõikes 3 nimetatud residendist maksumaksja lisab temale langeva osa välismaise juriidilise isiku tulust oma maksustatavale tulule ning deklareerib selle tulu oma tuludeklaratsioonis. Tuludeklaratsioonide vormid ning madala maksumääraga territooriumidel registreeritud juriidiliste isikute tulu deklareerimise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(7) Kui residendist maksumaksja on tasunud tulumaksu lõikes 1 nimetatud tulult, siis tema poolt lõike 1 järgi maksustatud tulu arvel saadud dividende (§ 18 lõige 2) või muid kasumieraldisi hiljem tulumaksuga ei maksustata.

[RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

4. peatükk RESIDENDIST FÜÜSILISE ISIKU TULUST TEHTAVAD MAHAARVAMISED

§ 23. Maksuvaba tulu

Residendist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulust arvatakse maha maksuvaba tulu 16 800 krooni.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

[Paragrahvi 23 sõnastus alates 01.01.2005 kuni 31.12.2005]

§ 23. Maksuvaba tulu

Residendist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulust arvatakse maha maksuvaba tulu 20 400 krooni.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2005]

[Paragrahvi 23 sõnastus alates 01.01.2006]

§ 23. Maksuvaba tulu

Residendist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulust arvatakse maha maksuvaba tulu 24 000 krooni.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2006]

§ 23¹. Täiendav maksuvaba tulu kolme ja enama lapse korral

(1) Lapse üks residendist vanem, eestkostja või muu last ülalpidav isik perekonnaseaduse §-de 60, 65, 67 või 97 tähenduses, kes peab üleval kolme või enamat alaealist last, võib maksustamisperioodi tulust maha arvata täiendavat maksuvaba tulu iga kuni 17 aasta vanuse lapse kohta, alates kolmandast lapsest.

(2) Lõikes 1 sätestatud täiendavat maksuvaba tulu rakendatakse kolmanda ja iga järgneva lapse kohta osas, mille võrra lapse maksustatav tulu on väiksem maksustamisperioodi maksuvabast tulust (§ 23).

(3) Lõikes 1 sätestatud täiendavat maksuvaba tulu rakendatakse alates lapse sündimise, eestkostja määramise või ülalpidamiskohustuse tekkimise aastast kuni lõikes 1 nimetatud lapse 17-aastaseks saamise aastani (kaasa arvatud).

(4) Vaidluse korral loetakse last ülalpidavaks isikuks lõike 1 tähenduses isikut, kellele makstakse riiklike peretoetuste seaduse (RT I 2001, 95, 587; 2002, 61, 375) §-s 5 sätestatud lapsetoetust.
[RT I 2002, 111, 662- jõust. 01.01.2003]

§ 23². Täiendav maksuvaba tulu pensioni korral

Eesti riigi poolt seaduse alusel makstavat pensioni või kogumispensionide seaduses sätestatud kohustuslikku kogumispensionit saava residendist füüsilise isiku tulust arvatakse täiendavalt maha maksuvaba tulu nimetatud pensionide summa ulatuses, kuid mitte rohkem kui 36 000 krooni maksustamisperioodil.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 23³. Täiendav maksuvaba tulu tööõnnetus- või kutsehaigushüvitise korral

Tööõnnetus- või kutsehaigushüvitist saava residendist füüsilise isiku tulust arvatakse täiendavalt maha maksuvaba tulu nimetatud hüvitise ulatuses, kuid mitte rohkem kui 12 000 krooni maksustamisperioodil. Kui tööõnnetus- või kutsehaigushüvitis makstakse kindlustushüvitisena, täiendavat maksuvaba tulu ei rakendata.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 24. Elatis

Residendist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata tema poolt maksustamisperioodil residendist füüsilisele isikule makstud elatis, kui see elatis kuulub maksustamisele § 19 lõike 1 kohaselt.

§ 25. Eluasemelaenu intressid

[Lõike 1 sõnastus kuni 31.12.2004]

(1) Residendist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata endale, oma abikaasale, vanematele või lastele eluasemeks elamu või korteri soetamiseks võetud laenu või liisingu intressid, mis on maksustamisperioodil tasutud Euroopa Liidu liikmesriigi residendist krediidasutusele või sellise äriühinguga samasse kontserni kuuluvale finantseerimisasutusele, samuti mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaalile. Samadel tingimustel võib tulust maha arvata ka elamu ehitamise eesmärgil maatüki soetamiseks võetud laenu või liisingu intressid.
[Lõike 1 sõnastus alates 01.01.2005]

(1) Residendist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata endale eluasemeks elamu või korteri soetamiseks võetud laenu või liisingu intressid, mis on maksustamisperioodil tasutud Euroopa Liidu liikmesriigi residendist krediidasutusele või sellise äriühinguga samasse kontserni kuuluvale finantseerimisasutusele, samuti mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaalile. Samadel tingimustel võib tulust maha arvata ka elamu ehitamise eesmärgil maatüki soetamiseks võetud laenu või liisingu intressid.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2005]

(2) Soetamiseks loetakse ka ehitise püstitamist, laiendamist ja rekonstrueerimist ehitusseaduse tähenduses, samuti ehitise tehnosüsteemide asendamist ja muutmist ning ehitise ruumijaotuse muutmist ja ehitise tehnoloogilise ümberseadistamisega seotud ehitus- ja paigaldustööid ehitusloa või ehitusprojekti alusel.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

(3) Maksustatavast tulust võib üheaegselt maha arvata ainult ühe elamu või korteri soetamise laenu ja kapitalirendi (liisingu) intressid.

(4) Last üksi kasvatav, maksustamisperioodil lapsehoolduspuhkust kasutanud vanem võib samal maksustamisperioodil tasunud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud intressid täies ulatuses või osaliselt maha arvata järgnevatel maksustamisperioodide tulust, arvestamata käesoleva seaduse §-s 28² sätestatud piirangut.
[RT I 2003, 18, 105- jõust. 01.03.2003, kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 2003. aasta 1. jaanuarist.]

§ 26. Koolituskulud

(1) Residentist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata tema poolt maksustamisperioodil tasunud enda ja perekonnaseaduse §-des 60, 65 ja 67 nimetatud alla 26 aasta vanuse isiku koolituskulud või eelnimetatud koolituskulude puudumisel ühe alla 26 aasta vanuse Eesti alalise elaniku koolituskulud. Lõikes 3 nimetatud koolituskulude tulust maha arvamise õigus on ka neid tasunud alla 26 aasta vanuse isiku residentist vanemal.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004, kohaldatakse tagasiulatuvalt alates 2003. aasta 1. jaanuarist.]

(2) Koolituskuludeks on riigi või kohaliku omavalitsusüksuse haridusasutuses, avalik-õiguslikus ülikoolis, antud õppekava osas koolitusluba omavas või positiivselt akrediteeritud erakoolis või eelloetletutega samaväärses välismaa õppeasutuses õppimise või nende õppeasutuste poolt korraldatavatel tasulistel kursustel õppimise eest tasunud dokumentaalselt tõendatud kulud. Tulust ei arvata maha koolituskulusid, mida isik on teinud § 19 lõike 3 punktide 3 ja 5 kohaselt tulumaksuga mittemaksustatava stipendiumi arvel.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

(3) Koolituskuludeks loetakse samuti riigi tagatud õppelaenu intressid.

(4) Koolituskulude ja õppelaenu intresside maksustatavast tulust mahaarvamise kord ning koolituskulude tasumist tõendavale dokumendile esitatavad nõuded kehtestatakse rahandusministri määrusega.

§ 27. Kingitused, annetused ning ametiühingu sisseastumis- ja liikmemaksud

(1) Residentist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata § 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud või § 11 lõikes 2 nimetatud isikule või riigi või kohaliku omavalitsusüksuse teadus-, kultuuri-, spordi-, haridus- või sotsiaalhoolekandeasutusele, kaitseala valitsejale, avalik-õiguslikule ülikoolile või erakonnale maksustamisperioodil tehtud dokumentaalselt tõendatud kingitused ja annetused, välja arvatud kingituse ja annetusena osutatud teenused.

(2) Residentist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodi tulust maha arvata ametiühingute registrisse kantud ametiühingule maksustamisperioodil makstud ning dokumentaalselt tõendatud sisseastumis- ja liikmemaksud mitte rohkem kui 2% maksumaksja sama maksustamisperioodi tulust, millest on tehtud 6. peatükis ja §-des 23–26 lubatud mahaarvamised.

(3) Lõikes 1 nimetatud kingitusi ja annetusi ning lõikes 2 nimetatud sisseastumis- ja liikmemakse ei või maksustamisperioodi tulust maha arvata rohkem kui 5% maksumaksja sama maksustamisperioodi tulust, millest on tehtud 6. peatükis ja §-des 23–26 lubatud mahaarvamised.

(4) Lõikes 1 nimetatud kingitused ja annetused võivad olla tehtud rahalises või mitterahalises vormis. Mitterahalise kingituse või annetuse maksumuseks on vara turuhind, kusjuures vara soodushinnaga müügi korral on kingituse või annetuse maksumuseks vara turuhinna ja müügihinna vahe.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 28. Kindlustusmaksed ning pensionifondi osakute soetamine

(1) Residentist füüsilisel isikul on õigus oma maksustamisperioodi tulust maha arvata:

1) kogumispensionide seaduse § 63 tingimustele vastava täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel maksustamisperioodi jooksul tasunud kindlustusmaksete osa, mille eesmärgiks on tagada kindlustussumma maksmine kindlustuspensionina;

2) kogumispensionide seaduses sätestatud korras loodud vabatahtliku pensionifondi osakute soetamiseks makstud summad, välja arvatud sama seaduse §-des 56 ja 65 sätestatud juhtudel.

(1¹) Lõike 1 punktis 1 nimetatud kindlustusmaksete osa arvutamise põhimõtted kehtestatakse rahandusministri määrusega. Kindlustuslepingu alusel täiendava kogumispensioni tagamise eesmärgil moodustatud kindlustustehnilise eraldise negatiivne muutus, mis tuleneb kogumispensionide seaduse § 63 alla mittekuuluvate kindlustuskaitsete eest arvestatud tasude mahaarvamisest, lisatakse füüsilise isiku maksustatavale tulule.

(2) Lõikes 1 nimetatud summasid ei või maksustamisperioodi tulust maha arvata rohkem kui 15% maksumaksja sama maksustamisperioodi tulust, millest on tehtud 6. peatükis lubatud mahaarvamised.

(3) Residentist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulust arvatakse maha töötuskindlustuse seaduse alusel kinni peetud töötuskindlustusmaksed.

[RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

§ 28¹. Kohustusliku kogumispensioni makse

Residendist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulust arvatakse maha kogumispensionide seaduse § 11 lõike 1 punktide 1 ja 2 kohaselt kinnipeetud ning § 11 lõike 2 kohaselt arvatud ja tasutud kohustusliku kogumispensioni maksed.

[RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

[Paragrahvi 28² sõnastus kuni 31.12.2004]

§ 28². Tulust tehtavate mahaarvamiste piirang

Käesoleva seaduse §-des 25–27 sätestatud mahaarvamisi võib maksustamisperioodil teha kokku kuni 100 000 krooni maksumaksja kohta, kuid mitte rohkem kui 50% ulatuses maksumaksja sama maksustamisperioodi tulust, millest on tehtud ettevõtlusega seotud mahaarvamised.

[RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2002]

[Paragrahvi 28² sõnastus alates 01.01.2005]

§ 28². Tulust tehtavate mahaarvamiste piirang

Käesoleva seaduse §-des 25–27 sätestatud mahaarvamisi võib maksustamisperioodil teha kokku kuni 50 000 krooni maksumaksja kohta, kuid mitte rohkem kui 50% ulatuses maksumaksja sama maksustamisperioodi tulust, millest on tehtud ettevõtlusega seotud mahaarvamised.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2005]

§ 28³. Mahaarvamiste tegemine Euroopa Liidu liikmesriigi residentide tulust

Käesolevas peatükis sätestatud mahaarvamisi võib oma Eestis maksustamisele kuuluvast tulust teha ka muu Euroopa Liidu liikmesriigi residentist füüsiline isik, kes sai maksustamisperioodil vähemalt 75% oma maksustatavast tulust Eestis ja kes esitab residentist füüsilise isiku tuludeklaratsiooni. Maksustatavaks tuluks loetakse tulu enne mahaarvamiste tegemist vastavalt nimetatud riigi seadustele.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.05.2004]

5. peatükk MITTERESIDENDI TULU MAKSUSTAMINE

§ 29. Maksustamisele kuuluv mitteresidendi tulu

(1) Tulumaksuga maksustatakse tulu, mida mitteresidendist füüsiline isik sai töötamisest töölepingu alusel või avalikus teenistuses või tegutsemisest töövõtu-, käsundus- või muu teenuse osutamiseks sõlmitud võlaõigusliku lepingu alusel, kui mitteresident täitis oma töö- või teenistusülesannet või osutas teenust Eestis ning väljamakse tegija on Eesti riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutus, resident, Eestis tööandjana tegutsev mitteresident või kui väljamakse tehti mitteresidendist juriidilise isiku Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha (§ 7) kaudu, või kui isik on viibinud töötamise eesmärgil Eestis vähemalt 183 päeval 12 järjestikuse kalendrikuu jooksul. Kui nimetatud võlaõigusliku lepingu alusel tasu saav mitteresident on kantud Eestis äriregistrisse või registreeritud Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses füüsilisest isikust ettevõtjana ja tasu on tema ettevõtlustulu, maksustatakse see lõike 3 alusel.

(2) Tulumaksuga maksustatakse residentist juriidilise isiku poolt mitteresidendile makstud juhtimis- või kontrollorgani liikme tasud (§ 13 lõige 2).

(3) Tulumaksuga maksustatakse tulu, mida mitteresident sai Eestis toimunud ettevõtlusest (§ 14). Kui mitteresidendiks on madala maksumääraga territooriumil asuv juriidiline isik (§ 10), siis maksustatakse tulumaksuga kõik tema poolt Eesti residentidele teenuse osutamisest saadud tulud, sõltumata sellest, kus toimus teenuse osutamine või kasutamine.

(4) Tulumaksuga maksustatakse kasu, mida mitteresident sai vara võõrandamisest (§ 15 lõige 1), kui

1) müüdüd või vahetatud kinnisasi asub Eestis või

2) registrisse kantav vallasasi oli kuni võõrandamiseni registreeritud Eesti registris või

3) müüdüd või vahetatud vallasaja omandaja on Eesti riik, kohalik omavalitsusüksus või resident ning vallasasi asus enne müümist või vahetamist Eestis või

[Punkti 4 sõnastus kuni 31.12.2004]

4) võõrandatud asjaõigus oli seotud Eestis asuva kinnisasja või ehitise kui vallasasjaga või

[Punkti 4 sõnastus alates 1.01.2005]

4) võõrandatud asja- või nõudeõigus oli seotud Eestis asuva kinnisasja või ehitise kui vallasasjaga või
5) võõrandati vähemalt 10%-list osalust äriühingus, kelle varast võõrandamisele eelneva majandusaasta viimase päeva seisuga koostatud bilansi alusel üle 75% moodustasid Eestis asuvad kinnisasjad või ehitised kui vallasasjad.

(5) Tulumaksuga maksustatakse § 15 lõigetes 2 ja 3 nimetatud väljamaksed, mida mitteresident sai residentist juriidiliselt isikult.

(6) Tulumaksuga maksustatakse mitteresidendi poolt saadud renditulu ja litsentsitasud (§ 16), kui
1) üürile või rendile on antud või piiratud asjaõigustega on koormatud Eestis asuv kinnisasi või
2) üürile või rendile antud, samuti piiratud asjaõigusega koormatud vallasasi on kantud või kuulub kandmisele Eesti registrisse või
3) üürile või rendile on antud vallasasi, mida kasutatakse Eestis, või
4) paragrahvi 16 lõikes 2 nimetatud õiguste kasutajaks on Eesti riik, kohalik omavalitsusüksus, resident või mitteresident oma Eestis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või arvel või
5) paragrahvi 16 lõikes 3 nimetatud tööstuslikku, kaubanduslikku või teadusalast sisseseadet või oskusteavet kasutatakse Eestis.

(7) Tulumaksuga maksustatakse mitteresidendi poolt Eesti riigilt, kohalikul omavalitsusüksuselt, residentilt ning mitteresidentilt Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel saadud intress, kui see oluliselt ületab turutingimustel sarnaselt võlakohustuselt makstava intressi summat võlakohustuse tekkimise ja intressi maksmise ajal. Nimetatud juhul maksustatakse saadud intressi ja sarnaselt võlakohustuselt turutingimustel makstava intressi vahe.

(8) Tulumaksuga maksustatakse dividend (§ 18 lõige 2) või muu kasumieraldis, mille mitteresidentist juriidiline isik on saanud residentist äriühingult. Kui mitteresidentist juriidilisele isikule, välja arvatud madala maksumääraga territooriumil (§ 10) asuvale juriidilisele isikule, kuulub dividendi väljakuulutamise või väljamaksmise ajal vähemalt 20% dividende maksva residentist äriühingu aktsia- või osakapitalist või häältelt, saadud dividende tulumaksuga ei maksustata.

(9) Tulumaksuga maksustatakse kõik Eesti riigi, kohaliku omavalitsusüksuse või residentid poolt mitteresidentidele makstud pensionid ja stipendiumid, kultuuri-, spordi- ja teadusalased preemiad, toetused, abirahad, loteriivõidud ning vanemahüvitise seaduse alusel makstud hüvitised (§ 19 lõige 2). Samuti maksustatakse tulumaksuga Eesti haigekassa, Eesti Töötukassa või residentist kindlustusseltsi poolt mitteresidentidele väljamakstud kindlustushüvitised ning Eesti pensionifondist mitteresidentidele tehtud väljamaksed (§-d 20, 20¹ ja 21).

(10) Tulumaksuga maksustatakse mitteresidentist kunstnikule või sportlasele seoses tema esinemisega Eestis või seoses tema teoste esitamisega Eestis makstud tasu. Tulumaksuga maksustatakse ka mitteresidentist kolmandale isikule makstud tasu residentist või mitteresidentist kunstniku või sportlase Eestis toimunud tegevuse eest.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004; 01.01.2005]

§ 30. Mitteresidentid, kelle tulu ei maksustata tulumaksuga

(1) Tulumaksuga ei maksustata tulu, mida saab Eestis oma ametikohustuste täitmise eest välisriigi diplomaatiline või konsulaaresindaja, erimissiooni esindaja või diplomaatilise delegatsiooni liige, rahvusvahelise või valitsustevahelise organisatsiooni või koostööprogrammi esinduse liige või nimetatud esinduse juures töötav isik, kes ei ole Eesti kodanik ega alaline elanik.

(2) Lõikes 1 nimetatud isikud, välja arvatud koostööprogrammide esinduste liikmed, peavad olema registreeritud Välisministeeriumis. Registreerimise kord kehtestatakse välisministri määrusega.

§ 31. Mitteresidendi tulu, mida ei maksustata tulumaksuga

(1) Tulumaksuga ei maksustata alljärgnevat mitteresidendi tulu:

- 1) vastuvõetud pärandvara;
- 2) omandireformi käigus tagastatud vara;
- 3) sundvõõranditasa ja hüvitisi sundvõõrandamisel;
- 4) tulu isiklikus tarbimises oleva vallasasja müügist;
- 5) residentist krediidasutuse või mitteresidentist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaali poolt füüsilisele isikule makstavat intressi;
- 6) paragrahvi 19 lõike 3 punktides 3–5 nimetatud pensione, stipendiume, preemiaid ja toetusi;
- 7) Vabariigi Valitsuse kehtestatud tingimustel ja piirmäärades avalikule teenistujale, töötajale või juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele makstavaid teenistus-, töö- või ametilähetusega seotud sõidu-, majutus- ja muude kulude hüvitisi ning päevaraha, samuti teises paikkonnas asuvale ametikohale nimetamisega seotud kulude hüvitisi;
- 8) Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud tingimustel ja piirmäärades avalikule teenistujale, töötajale või juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikmele makstavaid hüvitisi seoses maksumaksja isiklikus omandis oleva või liisingulepingu alusel kasutatava sõiduauto kasutamise teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel.

(2)–(3) [Kehtetud – RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

(4) Tulumaksuga ei maksustata residendist äriühingu või Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingu Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel makstud litsentsitasu (§ 16), kui on täidetud punktis 1 nimetatud tingimus ning vähemalt üks punktides 2–4 nimetatud tingimustest:

1) litsentsitasu saaja on Euroopa Liidu teise liikmesriigi residendist äriühing vahetult või oma Euroopa Liidu teises liikmesriigis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu;

2) litsentsitasu saavale äriühingule kuulub litsentsitasu maksmise ajal ning on sellele vahetult eelnenud kaheaastase või pikema perioodi jooksul kuulunud vähemalt 25% litsentsitasu maksva äriühingu aktsia- või osakapitalist;

3) litsentsitasu maksvale äriühingule kuulub litsentsitasu maksmise ajal ning on sellele vahetult eelnenud kaheaastase või pikema perioodi jooksul kuulunud vähemalt 25% litsentsitasu saava äriühingu aktsia- või osakapitalist;

4) litsentsitasu maksva äriühingu ja litsentsitasu saava äriühingu aktsia- või osakapitalist kuulub litsentsitasu maksmise ajal ning on sellele vahetult eelnenud kaheaastase või pikema perioodi jooksul kuulunud vähemalt 25% ühele ja samale Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingule.

(5) Lõikes 4 nimetatud maksuvabastust ei kohaldata litsentsitasu osale, mis ületab omavahel mitteseotud isikute vahel tehtavate sarnaste tehingute väärtust.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

6. peatükk

ETTEVÕTLUSTULUST TEHTAVAD MAHAARVAMISED

§ 32. Ettevõtluse kulud

(1) Maksumaksja ettevõtlustulust võib maha arvata kõik maksustamisperioodi jooksul maksumaksja poolt tehtud dokumentaalselt tõendatud ettevõtlusega seotud kulud.

(2) Kulu on ettevõtlusega seotud, kui see on tehtud maksustamisele kuuluva ettevõtlustulu saamise eesmärgil või on vajalik või kohane sellise ettevõtluse säilitamiseks või arendamiseks ning kulu seos ettevõtlusega on selgelt põhjendatud, samuti kui see tuleneb töötervishoiu ja tööohutuse seaduse (RT I 1999, 60, 616; 2000, 55, 362) § 13 lõikest 1.

(3) Kui maksumaksja poolt tehtud kulu on ettevõtlusega seotud vaid osaliselt, võib kulu ettevõtlustulust maha arvata vaid ettevõtlusega seotud ulatuses.

(4) Residendist füüsiline isik võib omatoodetud töötlemata põllumajandussaaduste realiseerimisest saadud tulust, millest on tehtud lõikes 1 nimetatud mahaarvamised, maksustamisperioodil täiendavalt maha arvata kuni 45 000 krooni.

(5) Töötlemiseks lõike 4 tähenduses ei loeta põllumajandussaaduste puhastamist, sorteerimist, tükeldamist, kuivatamist, jahutamist ja pakendamist.

§ 33. Piirangud kulude mahaarvamisel

(1) Külaliste või äripartnerite vastuvõtmisel tehtud toitlustamise, majutamise, transpordi või kultuurilise teenindamisega seotud dokumentaalselt tõendatud kulud võib maksustamisperioodi ettevõtlustulust maha arvata mitte rohkem kui 2% ettevõtlustulust, millest on tehtud § 32 lõigetes 1 ja 4 lubatud mahaarvamised.

(2) Erisoodustuste andmisele tehtud kulud võib ettevõtlustulust maha arvata alles pärast seda, kui on tasutud §-s 48 ettenähtud tulumaks.

§ 34. Kulud, mida ei ole lubatud ettevõtlustulust maha arvata

Ettevõtlustulust ei ole lubatud maha arvata:

1) käesoleva seadusega kehtestatud tulumaksu, välja arvatud § 48 alusel tasutud tulumaks;

2) [kehtetu – RT I 2000, 58, 377- jõust. 01.01.2000]

3) seaduse alusel määratud trahve ja sunniraha ning maksukorralduse seaduse (RT I 2002, 26, 150) alusel tasutud intresse;

4) maksumaksjalt erikonfiskeeritud vara maksumust;

5) makseid vee erikasutuse eest vee kasutamisel erikasutusloata või üle lubatud koguse vastavalt veeseaduse (RT I 1994, 40, 655; 1996, 13, 241; 1998, 2, 47; 61, 987; 1999, 10, 155; 54, 583; 95, 843) § 11¹ lõikele 3;

6) saastetasu, mis on tasutud kõrgendatud määra järgi vastavalt saastetasu seaduse (RT I 1999, 24, 361; 54, 583; 95, 843) §-le 23 ning seadusega sätestatud nõuete rikkumise või saastamisega looduskeskkonnale ning kolmandale isikule tekitatud kahju hüvitamise tasu;

- 7) kulusid, mis on tehtud käesoleva seaduse kohaselt tulumaksuga mittemaksustatavate toetuste arvel;
 - 8) kingituste või annetuste maksumust;
 - 9) kahju (§ 37), mis tekkis vara turuhinnast madalama hinnaga võõrandamisest maksumaksjaga seotud isikule (§ 8), välja arvatud juhul, kui selliselt kahjult on makstud tulumaks vastavalt §-le 48;
 - 10) kahju (§ 37), mis tekkis maksumaksjaga seotud isikult (§ 8) turuhinnast kõrgema hinnaga ostetud vara võõrandamisest;
 - 11) pistist ja altkäemaksu;
 - 12) füüsilisest isikust ettevõtja kogumispensionide seaduse § 11 lõike 2 alusel tasutud kohustusliku kogumispensioni makseid.
- [RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

§ 35. Ettevõtluse tulust suuremate kulude edasikandmine

(1) Kui § 32 lõigetes 1–3 lubatud mahaarvamiste summa ületab maksumaksja maksustamisperioodi ettevõtlustulu, võib ettevõtlustulu ületava kulude summa (edaspidi *edasikantud kulud*) maha arvata kuni seitsme järgneva maksustamisperioodi ettevõtlustulust.

(2) Kui edasikantud kulude summa on suurem kui maksustamisperioodi ettevõtlustulu, arvatakse edasikantud kulud ettevõtlustulust maha osaliselt ning edasikantud kulude mahaarvamata osa kantakse edasi järgmistele maksustamisperioodidele.

(3) Kui maksumaksjal tekib edasikantud kulusid mitmel maksustamisperioodil, võetakse need kulud arvele aastate kaupa vastavalt tekkimise järjekorrale. Üle seitsme aasta vanuseid edasikantud kulusid või nende mahaarvamata osa ei tohi järgmistele maksustamisperioodidele edasi kanda.

[RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

7. peatükk MAKSUSTATAVA TULU ARVESTAMISE EESKIRJAD

§ 36. Maksustatava tulu arvestamine

(1) Füüsilise isiku poolt saadud tulu (sealhulgas ettevõtlustulu) võetakse tulumaksuga maksustamisel arvesse sellel maksustamisperioodil, millal tulu laekus. Maksustatavast tulust tehtavad mahaarvamised (sealhulgas ettevõtluse kulud) võetakse arvesse sellel maksustamisperioodil, millal need tasuti. Tasutud või kinnipeetud tulumaks võetakse arvesse sellel maksustamisperioodil, millal maks tasuti või kinni peeti.

(2) Maksumaksja on kohustatud pidama tulude ja kulude arvestust sellisel viisil, et oleksid selgelt fikseeritud maksustatava tulu kindlaksmääramiseks vajalikud andmed. Maksumaksja on kohustatud samuti säilitama tulude ja kuludega seotud dokumente.

(3) Ettevõtlustulu ning sellest tehtavate mahaarvamiste arvestamine toimub vastavalt raamatupidamist reguleerivates õigusaktides sätestatud eeskirjadele niivõrd, kui võrd käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti. Lõikes 1 sätestatud arvestusmeetod kehtib ka tekkepõhise raamatupidamist kasutavate füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes.

(4) Kui maksustamisele kuuluv tulu on saadud mitterahalises vormis, siis on maksumaksja tulu suuruseks tuluna saadud asja või varalise õiguse turuhind.

(5) Välisvaluutas saadud tulu, tulust lubatud mahaarvamised ning makstud või kinnipeetud tulumaks arvestatakse ümber Eesti kroonidesse vastavalt tulu saamise, väljamakse tegemise ja tulumaksu tasumise või kinnipidamise päeval kehtinud Eesti Panga päevakursi alusel.

(6) Füüsilise isiku pankroti väljakuulutamisel peetakse tulumaksuga maksustatavate tulude ja kulude ning tasutud ja kinnipeetud tulumaksu arvestust eraldi maksustamisperioodi pankroti väljakuulutamisele eelneva ja sellele järgneva osa kohta.

(7) Äriregistrisse kantud või Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud füüsilisest isikust ettevõtja võib residendist krediidasutuses või mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaalis avada ühe erikonto, millel oleva summa kasv maksustamisperioodil arvatakse maha sama perioodi ettevõtlustulust ja kahanemine maksustamisperioodil liidetakse sama perioodi ettevõtlustulule. Erikontol oleva summa kasv maksustamisperioodil arvatakse maha sama perioodi ettevõtlustulust, kui on täidetud kõik alljärgnevad tingimused:

- 1) erikonto on avatud pärast 2001. aasta 1. jaanuari;
- 2) erikontole kantakse kümne tööpäeva jooksul, alates laekumisest, ainult ettevõtluse tuluna arvestatud summad ja seoses ettevõtlusega seaduse alusel saadud toetused;
- 3) erikontol oleva summa kasv maksustamisperioodil ei ületa maksumaksja sama maksustamisperioodi ettevõtlustulu ja seoses ettevõtlusega seaduse alusel saadud toetuste summat, millest on tehtud §-s 32 lubatud ettevõtlusega seotud mahaarvamised.

(8) Krediidiasutuse poolt makstud intressid raha hoiustamise eest lõikes 7 nimetatud erikontol loetakse kontoomaniku ettevõtlustuluks. Ettevõtluse lõpetamisel lisatakse erikontol olev summa ettevõtlustulule. [RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 37. Vara võõrandamisest saadud kasu või kahju arvestamine

(1) Kasu või kahju vara (§ 15 lõige 1) müügist on müüdud vara soetamismaksumuse ja müügihinna vahe. Kasu või kahju vara vahetamisest on vahetatava vara soetamismaksumuse ning vahetuse teel vastu saadud vara turuhinna vahe. Maksumaksjal on õigus kasust maha arvata või kahjule juurde liita vara müügi või vahetamisega otseselt seotud dokumentaalselt tõendatud kulud.

(2) Sellise vara võõrandamise korral, mille soetamismaksumuse on maksumaksja oma ettevõtlustulust maha arvanud, loetakse vara müügihind või vahetuse teel saadud vara turuhind maksumaksja ettevõtlustuluks.

(3) Kui maksumaksja on arvanud ettevõtlustulust maha varem kehtinud tulumaksuseaduse alusel arvestatud põhivara amortisatsiooni, vähendatakse sellise põhivara võõrandamise korral kasu arvestamisel vara soetamismaksumust selle vara amortisatsiooni võrra.

(4) Lõikes 2 nimetatud vara isiklikku tarbimisse võtmisel (nii ettevõtlusega tegelemise ajal kui ka ettevõtluse lõpetamisel) lisatakse selle vara turuhind maksumaksja ettevõtlustulule. Sellise vara hilisema võõrandamise korral loetakse vara soetamismaksumuseks käesoleva lõike kohaselt ettevõtlustulule lisatud summa.

(5) Lõikes 3 nimetatud vara isiklikku tarbimisse võtmisel (nii ettevõtlusega tegelemise ajal kui ka ettevõtluse lõpetamisel) lisatakse maksumaksja ettevõtlustulule selle vara turuhind, millest on maha arvatud soetamismaksumuse ja arvestatud põhivara amortisatsiooni vahe. Sellise vara hilisema võõrandamise korral loetakse vara soetamismaksumuseks käesoleva lõike kohaselt ettevõtlustulule lisatud summa.

(6) Kui füüsilisest isikust ettevõtja tegevus on vastavalt maksukorralduse seaduses sätestatule peatatud rohkem kui 12 kuud, loetakse, et lõigetes 2 ja 3 nimetatud vara on võetud isiklikku tarbimisse.

(7) Isiklikku tarbimisse võtmiseks ei loeta füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtte hulka kuulunud vara mitterahalise sissemaksena üleandmist äriühingule, kui selle eesmärgiks on ettevõtte tegevuse jätkamine.

(8) Kasvava metsa raieõiguse võõrandamisel loetakse võõrandamisega seotud kuludeks ka metsa uuendamise seonduvad dokumentaalselt tõendatud kulud ning maksumaksjal on õigus arvata need maha samal või järgmistel maksustamisperioodidel metsa raieõiguse võõrandamisest saadud tulust, kui on täidetud kõik alljärgnevad tingimused:

1) tegemist on metsa uuendamise metsaseaduse (RT I 1998, 113/114, 1872; 1999, 54, 583; 82, 750; 95, 843; 2000, 51, 319; 102, 670; 2001, 50, 282; 2002, 61, 375; 63, 387) tähenduses;

2) metsaomanik on metsauuendustööde kohta esitanud asukohajärgsele keskkonnateenistusele metsateatise metsaseaduses sätestatud korras ning keskkonnateenistus ei ole keelanud teatise kavandatud tegevust.

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 38. Soetamismaksumus

(1) Soetamismaksumus on kõik maksumaksja poolt vara omandamiseks ning selle parendamiseks ja täiendamiseks tehtud dokumentaalselt tõendatud kulud, sealhulgas makstud komisjonitasud ja lõivud.

(2) Kapitalirendi (liisingu) korras soetatud vara soetamismaksumuseks on lepingujärgsete rendi- või väljaostumaksete kogusumma ilma intressideta.

(3) Omavalmistatud asja soetamismaksumus on selle asja valmistamiseks tehtud dokumentaalselt tõendatud kulude summa.

(4) Füüsilisele isikule riigi poolt välja antud, pärandina või abikaasalt, vanemalt või lapselt saadud erastamisväärtpaberite eest soetatud vara soetamismaksumuseks loetakse erastamisväärtpaberite väärtpaberibörsil noteeritud keskmine müügihind vara soetamise päeval. Enne erastamisväärtpaberite väärtpaberibörsil noteerimise alustamist soetatud vara soetamismaksumuseks loetakse erastamisväärtpaberite keskmine kohalik müügihind vara soetamise päeval.

(5) Äriühingute või mittetulundusühistute ühinemise, jagunemise või ümberkujundamise tulemusena omandatud osaluse (aktsiad, osad, osamaks, sissemaks) soetamismaksumuseks loetakse ühineva, ühendatava, jaguneva või ümberkujundatava äriühingu või mittetulundusühistu osaluse soetamismaksumus või nimetatud osaluse soetamiseks tehtud sissemaksed, millele on juurde arvatud ühinemise, jagunemise või ümberkujundamise käigus tehtud täiendavad sissemaksed ja maha arvatud saadud väljamaksed.

(5¹) Mitterahalise sissemaksena omandatud osaluse (aktsiad, osad, osamaks, sissemaks) soetamismaksumus on võrdne mitterahaliseks sissemaksena omandatud vara soetamismaksumusega. Kui mitterahaliseks sissemaksena omandatud

asja või varalise õiguse soetamismaksumus on eelnevalt maha arvatud füüsilise isiku ettevõtlustulust ja seda ei ole tulumaksuga maksustatud isiklikku tarbimisse võetud varana, loetakse osaluse soetamismaksumuseks null.

(5²) Lõike 5¹ kohaselt määratud soetamismaksumusele arvatakse juurde tehtud täiendavad sissemaksed ja sellest arvatakse maha saadud väljamaksed. Soetamismaksumuse arvutamisel ei arvestata töö tegemist või teenuse osutamist mitterahalise sissemaksena.

(6) Erineva hinnaga ja erineval ajal soetatud samanimeliste väärtpaberite soetamismaksumuse arvestamisel tuleb järjepidevalt lähtuda ühest alljärgnevatest meetoditest:

- 1) FIFO – võõrandamine toimub sisseostu järjekorras või
- 2) kaalutud keskmise meetod – ühe võõrandatud väärtpaberi soetamismaksumus leitakse võõrandamise hetkeks olemasolevate samanimeliste väärtpaberite soetamismaksumuse summa jagamisel nende arvuga.

(7) Kui vara müügitehingul kohustusega või õigusega osta see vara tagasi kindlaksmääratud tähtajal ja kindlaksmääratud hinnaga (repotehing) on vara tagasiostuhind kõrgem selle müügihinnast, loetakse tagasiostetud vara soetamismaksumuseks repotehingu käigus müüdüd vara müügihind.

(8) Paragrahvide 48 ja 49 alusel maksustatud vara soetamismaksumust suurendatakse tulumaksuga maksustatud summa võrra.

(9) Käesoleva seaduse § 15 lõike 4 punktis 11 nimetatud investeerimisfondi osakute vahetamisel omandatavate osakute soetamismaksumuseks loetakse vahetuse käigus võõrandatud investeerimisfondi osakute soetamismaksumus.

[RT I 2004, 36, 251- jõust. 01.05.2004]

§ 39. Väärtpaberite võõrandamisest saadud kahju arvestamine

(1) Residendist füüsilisel isikul on õigus maksustamisperioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kasust maha arvata samal perioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kahju. Kahju, mis tekkis väärtpaberite turuhinnast madalama hinnaga võõrandamisest maksumaksjaga seotud isikule (§ 8) või temalt turuhinnast kõrgema hinnaga omandatud väärtpaberite võõrandamisest, maha ei arvata.

(2) Summat, mille võrra maksustamisperioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kahju ületab samal perioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kasu, maksustatavast tulust maha ei arvata.

(3) Kui väärtpaberite võõrandamisest maksustamisperioodil saadud kahju on suurem kui maksumaksja poolt samal maksustamisperioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kasu, võib kasu ületava kahju summa maha arvata järgnevatel maksustamisperioodidel väärtpaberite võõrandamisest saadud kasust.

(4) Kui maksustamisperioodil tekkinud ja eelnevatest maksustamisperioodidest edasikantud kahju summa on suurem kui maksustamisperioodil väärtpaberite võõrandamisest saadud kasu, kaetakse selline kahju ainult maksustamisperioodi kasu ulatuses ning kahju katmata jääk kantakse edasi järgnevale maksustamisperioodile.

[RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

8. peatükk TULUMAKSU KINNIPIDAMINE

§ 40. Tulumaksu kinnipidaja

(1) Tulumaksu kinnipidaja on residendist juriidiline isik, riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutus, füüsilisest isikust ettevõtja või tööandja, samuti Eestis püsivat tegevuskohta omav või tööandjana tegutsev mitteresident, kes teeb füüsilisele isikule või mitteresidendile käesoleva seaduse 3. ja 5. peatüki kohaselt tulumaksuga maksustatavaid väljamakseid.

(2) Tulumaksu kinnipidaja on kohustatud pidama §-s 41 loetletud väljamaksetelt kinni tulumaksu vastavalt § 43 lõikes 1 sätestatud määradele. Tulumaks peetakse kinni väljamakse tegemisel. Tulumaksu ei peeta kinni järgmistelt väljamaksetelt:

- 1) residendist juriidilisele isikule tehtavatelt väljamaksetelt;
- 2) mitteresidendist juriidilise isiku Eestis registreeritud püsivale tegevuskohale tehtavatelt väljamaksetelt;
- 3) äriregistrisse kantud või Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses registreeritud füüsilisest isikust ettevõtjale tehtud väljamaksetelt, kui väljamakse on saaja ettevõtlustuluks või seotud vara soetamisega füüsilisest isikust ettevõtjalt, sealhulgas kapitalirendi tingimustel.

(2¹) [Kehtetu – RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

(3) Füüsilisest isikust tööandja (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtja) ning Eestis tööandjana tegutsev mitteresident, kellel ei ole Eestis püsivat tegevuskohta (§ 7), on kohustatud pidama tulumaksu kinni ainult § 41 punktides 1 ja 2 nimetatud väljamaksetelt.

(3¹) Paragrahvi 41 punktis 1 nimetatud väljamaksetelt ei peeta kinni tulumaksu, kui väljamakse saaja täidab oma tööülesannet välisriigis ning:

- 1) väljamakse tehakse residentist juriidilise isiku välisriigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu või
- 2) maksu kinnipidajal on välisriigi maksuhalduri tõend, et väljamaksete saaja on selle tulu osas välisriigis maksukohustuslane.

(4) Tulumaksu kinnipidaja on kohustatud kandma kinnipeetud tulumaksu üle Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt väljamakse tegemise kuule järgneva kuu 10. kuupäevaks.

(5) Tulumaksu kinnipidaja on kohustatud esitama lõikes 4 nimetatud tähtpäevaks Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele maksudeklaratsiooni. Deklaratsiooni vorm ja täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(6) Tulumaksu kinnipidaja on maksumaksja nõudmisel kohustatud andma tõendi maksumaksjale kalendriaasta jooksul tehtud väljamaksete ning nendelt kinnipeetud tulumaksu kohta tululiikide ja maksumäärade lõikes järgneva aasta 1. veebruariks või maksumaksja töölt lahkumise korral koos lõpparvega. Tõendi vorm ja täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(7) Asutuse töötajate, kelle koosseis, koondandmed või konkreetsed tööülesanded on riigisaladus, tulumaksu arvestust peetakse rahandusministri määrusega kehtestatud korras.
[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 41. Väljamaksed, millelt peetakse kinni tulumaks

Tulumaks peetakse kinni:

- 1) residentist füüsilisele isikule makstavalt tulumaksuga maksustamisele kuuluvalt palgalt ja muudelt tasudelt (§ 13 lõige 1), juriidilise isiku juhtimis- ja kontrollorgani liikme tasudelt (§ 13 lõige 2), arvestades §-s 42 lubatud mahaarvamisi;
- 2) mitteresidentile makstavalt palgalt ja muudelt tasudelt (§ 29 lõige 1), juriidilise isiku juhtimis- ja kontrollorgani liikme tasudelt (§ 29 lõige 2);
- 3) füüsilisele isikule töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel makstud töö- või teenustasult, sealhulgas spordiseaduse § 13 lõikes 2 sätestatud lepingu alusel tehtud väljamakselt;
- 4) mitteresidentile või residentist füüsilisele isikule makstava tulumaksuga maksustatava intressi väljamakselt (§ 17 lõige 1, § 29 lõige 7);
- 5) mitteresidentist juriidilisele isikule makstavalt tulumaksuga maksustatavalt dividendilt (§ 29 lõige 8);
- 6) mitteresidentile või residentist füüsilisele isikule makstavalt tulumaksuga maksustamisele kuuluvalt kindlustushüvitiselt, pensionilt, pensionifondi väljamakselt, stipendiumilt, loteriivõidult, elatiselt, vanemahüvitise seaduse alusel makstavalt hüvitiselt (§ 19 lõiked 1 ja 2, § 20 lõiked 1–3, § 20¹, § 21 lõige 1, § 29 lõige 9) või muult väljamakselt, välja arvatud punktis 12 nimetatud väljamaksed;
- 7) mitteresidentile või residentist füüsilisele isikule makstavalt üüri- või renditasult või tasult asja piiratud asjaõigusega koormamise eest (§ 16 lõige 1, § 29 lõike 6 punktid 1–3) ning residentist füüsilisele isikule makstud litsentsitasult (§ 16 lõiked 2 ja 3);
- 8) mitteresidentile makstavalt litsentsitasult (§ 29 lõike 6 punktid 4 ja 5);
- 9) mitteresidentist kunstnikule või sportlasele Eestis toimunud tegevuse eest makstavalt tasult, samuti kunstniku või sportlase Eestis toimunud tegevuse eest mitteresidentist või füüsilisest isikust kolmandale isikule makstavalt tasult (§ 29 lõige 10);
- 10) mitteresidentile Eestis osutatud teenuste eest makstavalt tasult (§ 29 lõige 3);
- 11) madala maksumääraga territooriumil asuvale juriidilisele isikule (§ 10) Eesti residentile osutatud teenuste eest makstavalt tasult (§ 29 lõige 3);
- 12) füüsilisele isikule tehtavalt § 21 lõigetes 2 ja 3 loetletud väljamaksetelt.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 42. Tulumaksu kinnipidamisel tehtavad mahaarvamised

(1) Residentist füüsilisele isikule tehtud § 41 punktides 1, 3, 6, 7 ja 12 nimetatud väljamaksetest arvatakse maksumaksja ühekordse kirjaliku avalduse alusel enne kinnipeetava tulumaksu arvutamist maha igas kalendrikuus 1/12 §-s 23 sätestatud maksuvabast tulust.

(1¹) Residentist füüsilisele isikule Eesti riigi poolt seaduse alusel makstavast pensionist ja kogumispensionide seaduses sätestatud kohustuslikust kogumispensionist arvatakse enne kinnipeetava tulumaksu arvutamist maha täiendav maksuvaba tulu pensionile (§ 23²) nimetatud pensioni ulatuses, kuid igas kalendrikuus kokku mitte rohkem kui 1/12 §-s 23² sätestatud summast.

(1²) Residentist füüsilisele isikule tehtud tööõnnetus- või kutsehaigushüvitise väljamaksest arvatakse maksumaksja ühekordse kirjaliku avalduse alusel enne kinnipeetava tulumaksu arvutamist maha täiendav

maksuvaba tulu tööõnnetus- või kutsehaigushüvitisele (§ 23³) nimetatud hüvitise ulatuses, kuid igas kalendrikuus mitte rohkem kui 1/12 §-s 23³ sätestatud summast.

(2) Kui väljamakse saaja saab maksustatavat tulu mitmelt tulumaksu kinnipidajalt, võib lõikes 1 lubatud mahaarvamise teha ainult üks, maksumaksja poolt valitud tulumaksu kinnipidaja.

(3) Kui maksumaksjale ei tehtud tulumaksuga maksustatavaid väljamakseid igal kuul või kui väljamakse oli mõnel kuul väiksem 1/12-st §-s 23, 23² või 23³ sätestatud maksuvabast tulust, on samal tulumaksu kinnipidajal õigus kanda lõikes 1, 1¹ või 1² lubatud maksuvaba tulu mahaarvamise kasutamata osa nende kuude eest edasi sama kalendriaasta järgmistele kuudele.

(4) Residentist füüsilisele isikule tehtud §-s 41 nimetatud väljamaksetest võib enne kinnipeetava tulumaksu arutamist maha arvata väljamakselt kinnipeetud §-s 24 toodud tingimustele vastava elatise, kui sellelt on tulumaks kinni peetud § 41 punkti 6 kohaselt.

(5) Residentist füüsilisele isikule tehtud §-s 41 nimetatud väljamaksetest arvatakse enne kinnipeetava tulumaksu arutamist maha väljamakselt töötuskindlustuse seaduse § 42 lõike 1 punkti 1 kohaselt kinnipeetud töötuskindlustusmaks.

(6) Residentist füüsilisele isikule tehtud §-s 41 nimetatud väljamaksetest arvatakse enne kinnipeetava tulumaksu arutamist maha väljamakselt kogumispensionide seaduse § 11 lõike 1 punktide 1 ja 2 kohaselt kinnipeetud kohustusliku kogumispensiooni makse.

[RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

§ 43. Kinnipeetava tulumaksu määrad

(1) Paragrahvis 41 nimetatud väljamaksetelt peetakse tulumaksu kinni järgmiste määrade järgi:

[Punkti 1 sõnastus kuni 31.12.2004]

1) punktides 1–7 ning 11 nimetatud väljamaksetelt – 26%;

[Punkti 1 sõnastus alates 01.01.2005 kuni 31.12.2005]

1) punktides 1–7 ning 11 nimetatud väljamaksetelt – 24%;

[Punkti 1 sõnastus alates 1.01.2006 kuni 31.12.2006]

1) punktides 1–7 ning 11 nimetatud väljamaksetelt – 22%;

[Punkti 1 sõnastus alates 01.01.2007]

1) punktides 1–7 ning 11 nimetatud väljamaksetelt – 20%;

[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004; 01.01.2005; 01.01.2006; 01.01.2007]

2) punktides 8–10 nimetatud väljamaksetelt – 15%;

3) punktis 12 nimetatud väljamaksetelt – 10%.

(2) Kui Riigikogu ratifitseeritud välislepingus on mitteresidendile tehtavalt väljamakselt tulumaksu kinnipidamisel ette nähtud lõikes 1 toodud määradest väiksemad määrad, kohaldatakse neid juhul, kui tulumaksu kinnipidaja esitab Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele koos § 40 lõikes 5 nimetatud maksudeklaratsiooniga tulu saajat ja tema residentsust tõendava dokumendi. Nimetatud dokumenti ei pea esitama, kui andmed tulu saaja ja tema residentsuse kohta on kantud maksukorralduse seaduses sätestatud maksukohustuslaste registrisse.

(3) Nõuded lõikes 2 nimetatud dokumentidele kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(4) Lõikes 1 toodud või lõikes 2 nimetatud välislepingutes sätestatud määrade järgi kinnipeetud tulumaks on mitteresidentist väljamakse saajale Eesti tuluallikast saadud tulu maksustamisel lõplikuks tulumaksuks §-s 41 loetletud väljamaksetena saadud tulude osas. See säte ei kehti mitteresidendi suhtes, kes sai tulu läbi Eestis asuva püsiva tegevuskoha (§ 7).

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

9. peatükk

TULUDE DEKLAREERIMINE JA TULUMAKSU TASUMINE

§ 44. Tuludeklaratsioonid

(1) Residentist füüsiline isik on kohustatud esitama Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele tuludeklaratsiooni maksustamisperioodi tulude kohta hiljemalt maksustamisperioodile järgneva aasta 31. märtsiks. Maksu- ja Tolliameti e-teenuse vahendusel on tuludeklaratsiooni võimalik esitada alates maksustamisperioodile järgneva aasta 15. veebruarist.

(1¹) Maksu- ja Tolliamet täidab tema käsutuses olevate andmete alusel tuludeklaratsiooni residentist füüsilise isiku maksustamisperioodi tulu ja sellest §-de 23, 23² ja 23³, § 26 lõike 3 ning §-de 28 ja 28¹ alusel tehtavate mahaarvamiste kohta ning teeb selliselt eeltäidetud tuludeklaratsiooni maksumaksjale kättesaadavaks Maksu- ja Tolliameti e-teenuse vahendusel, samuti Maksu- ja Tolliameti piirkondlikus maksukeskuses, alates maksustamisperioodile järgneva aasta 15. veebruarist. Maksumaksja on eeltäidetud tuludeklaratsiooni

kasutamisel kohustatud kontrollima selles toodud andmete õigsust ning nende ebaõigsuse või puudulikkuse korral esitama parandatud ja täiendatud tuludeklaratsiooni.

(1²) Füüsiline isik, kes ei olnud resident kogu maksustamisperioodi kestel, esitab tuludeklaratsiooni ainult residentiks oleku ajal saadud tulude kohta ja võib teha 4. peatükis lubatud mahaarvamisi sama ajavahemiku kohta. Paragrahvides 23, 23¹, 23² ja 23³ sätestatud mahaarvamisi võib teha ning §-s 28² sätestatud summalist mahaarvamiste piirangut võetakse arvesse proportsionaalselt kuude arvuga, mille jooksul isik oli resident.

(1³) Residentist füüsiline isik, kes on saanud tulu, mida § 13 lõike 4 või § 18 lõike 1¹ alusel Eestis ei maksustata, on kohustatud selle tulu deklareerima.

(2) Residentidest maksumaksjad, kes on olnud omavahel abielus kogu maksustamisperioodi, võivad esitada ühise tuludeklaratsiooni. Ühise tuludeklaratsiooni võib esitada ka juhul, kui abielu on sõlmitud maksustamisperioodi kestel või üks abikaasadest on surnud maksustamisperioodi kestel.

(3) Paragrahvi 36 lõikes 6 sätestatud juhul on füüsiline isik kohustatud esitama tuludeklaratsiooni ühe kuu jooksul, alates pankroti väljakuulutamisest.

(4) Mitteresident on kohustatud esitama kalendriaasta jooksul § 29 lõigete 4 ja 5 kohaselt maksustamisele kuuluva kasu kohta Maksu- ja Tolliametile tuludeklaratsiooni hiljemalt järgmise aasta 31. märtsiks. Mitteresidenti poolt kinnisasja, ehitise või korteri kui vallasasja võõrandamisel tuleb tuludeklaratsioon esitada kuu aja jooksul pärast tehingu toimumist. Tuludeklaratsioon esitatakse Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele.

(5) Mitteresident, kes sai Eestis maksustamisele kuuluvat ettevõtlustulu (§ 29 lõige 3), on kohustatud esitama tuludeklaratsiooni maksustamisperioodi ettevõtlustulude kohta. Tuludeklaratsioon esitatakse Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele maksustamisperioodile järgneva kuue kuu jooksul. Ettevõtluse lõpetamise korral enne maksustamisperioodi lõppu tuleb tuludeklaratsioon esitada kahe kuu jooksul, arvates tegevuse lõpetamisest.

(5¹) Mitteresident, kes sai § 29 lõigete 1, 6, 7, 9 või 10 alusel maksustatavat tulu, millelt ei ole § 41 alusel tulumaks kinni peetud, on kohustatud Maksu- ja Tolliametile esitama tuludeklaratsiooni maksustamisperioodi nimetatud tulude kohta hiljemalt maksustamisperioodile järgneva aasta 31. märtsiks.

(6) Tuludeklaratsiooni ei pea esitama:

1) residentist füüsiline isik (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtja ja § 22 lõikes 6 nimetatud maksumaksja), kellel puudus maksustamisperioodil maksustatav tulu või kelle tulu ei ületanud §-s 23 sätestatud maksuvaba tulu määra;

2) paragrahvi 43 lõikes 4 nimetatud isik;

3) residentist füüsiline isik (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtja ja § 22 lõikes 6 nimetatud maksumaksja), kelle maksustatavaks tuluks maksustamisperioodil oli vaid § 13 lõigetes 1, 1¹ ja 2 nimetatud tulu, Eesti riigi poolt seaduse alusel makstav pension, kogumispensionide seaduses sätestatud kohustuslik kogumispension ja § 20 lõikes 1 või §-s 23³ nimetatud hüvitis, kui nendelt on kinni peetud tulumaks § 41 kohaselt.

(7) Tuludeklaratsioonide ning nende lisade vormid ja täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega. [RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 45. Välismaal tasutud tulumaksu arvestamine

(1) Kui residentist maksumaksja on saanud maksustamisperioodil tulu välismaalt, liidetakse kõik välisriikides saadud tulud isiku maksustatavale tulule ning tasumisele kuuluvast tulumaksust arvatakse maha nimetatud tuludelt välismaal tasutud või kinnipeetud tulumaks vastavalt lõigetes 2–6 toodud tingimustele. Eestis ning igas välisriigis saadud tulu kohta arvutatakse tulumaks eraldi. Eestis mittemaksustatavalt tulult välisriigis tasutud tulumaksu Eestis arvesse ei võeta.

(2) Kui välisriigis saadud tulult käesoleva seaduse järgi arvutatud tulumaks on suurem välisriigis tasutud tulumaksust, on maksumaksja kohustatud Eestis tulumaksuna tasuma välisriigi tulumaksu ja Eesti tulumaksu vahe.

(3) Kui välisriigis saadud tulult arvutatud tulumaks on väiksem välisriigis tasutud tulumaksust, samuti juhul, kui maksumaksja tuludeklaratsiooni järgi kõikidest allikatest saadud tulult arvutatud tulumaks on väiksem välisriigis tasutud tulumaksust, siis välisriigis enamastatud tulumaksu Eestis ei hüvitata.

(4) Kui residentist füüsiline isik on saanud § 18 lõike 4 või § 22 järgi maksustamisele kuuluvat tulu, on tal õigus arvata oma tasumisele kuuluvast tulumaksust maha proportsionaalne osa välisriigi juriidilise isiku, isikute

ühenduse või varakogumi poolt välismaal tasutud või kinnipeetud tulumaksust, mis vastab residendi tuluna maksustatavale kasumiosale.

(5) Välisriigis tasutud või kinnipeetud tulumaksu on lubatud Eestis tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata ainult juhul, kui maksumaksja esitab välisriigi maksuhalduri või maksu kinnipidaja õiendi tulumaksu või muu tulumaksuga samaväärse maksu tasumise kohta.

(6) Kui välisriigis on tulumaksu tasutud või kinni peetud rohkem, kui vastava riigi seadus või välisleping ette näeb, võib Eestis tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli kohustuslik.
[Lõige 7 jõustub 01.01.2005]

(7) Kui välisriigis saadud tulult tasutakse välisriigis tulumaks tulu saamisest erineval maksustamisperioodil, võetakse see Eestis arvesse maksustamisperioodil, millal välisriigis maksustatud tulu laekus.
[Lõige 8 jõustub eraldi seadusega sätestatud tähtpäeval]

(8) Residendist füüsilise isiku Austria, Belgia või Luksemburgi residendilt saadud intressilt EL Nõukogu direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 157, 26.06.2003, lk 38–48) artiklis 11 ettenähtud korras kinnipeetud tulumaksu võib maha arvata Eestis sama maksustamisperioodi tuludelt tasumisele kuuluvast tulumaksust. Mahaarvamata tulumaksu osa tagastatakse residendist füüsilise isiku tuludeklaratsiooni alusel.
[RT I 2004, 45, 319- jõust. 01.01.2005; lõike 8 suhtes eraldi seadusega]

§ 46. Tulumaksu tasumine ja tagastamine

(1) Maksu- ja Tolliameti piirkondlik maksukeskus arvutab juurdemaksmisele kuuluva maksusumma (juurdemakse) ning saadab maksumaksjale sellekohase kirjaliku maksuteate. Abikaasad, kes esitasid ühise tuludeklaratsiooni, vastutavad juurdemaksmisele kuuluva tulumaksu tasumise eest solidaarselt ning nendele väljastatakse ühine maksuteade. Mitteresidendile maksuteadet ei väljastata.

(2) Maksustamisperioodi tulumaksu kogusummast arvatakse maha tulumaks, mis on maksustamisperioodi jooksul kas kinni peetud või makstud §-de 41 ja 47 alusel. Samuti arvatakse maha välisriigis kinni peetud või makstud tulumaks §-s 45 lubatud ulatuses. Tasumisele või tagastamisele kuuluv tulumaks arvutatakse täiskroonides.

(3) Maksumaksja on kohustatud tasuma maksuteates näidatud juurdemakse Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt maksustamisperioodile järgneva kalendriaasta 1. juuliks, välja arvatud lõigetes 4 ja 5 toodud juhtudel.

(4) Residendist füüsiline isik, kes deklareeris ettevõtlustulu või kasu vara võõrandamisest, on kohustatud tasuma maksuteates näidatud juurdemakse Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt maksustamisperioodile järgneva kalendriaasta 1. oktoobriks.

(5) Mitteresident, kes sai maksustatavat ettevõtlustulu või § 44 lõikes 5¹ nimetatud tulu, tasub juurdemaksmisele kuuluva maksusumma kolme kuu jooksul pärast § 44 lõikes 5 või 5¹ sätestatud tuludeklaratsiooni esitamise tähtpäeva Maksu- ja Tolliameti pangakontole. Mitteresident, kes sai kasu vara võõrandamisest, tasub maksusumma kolme kuu jooksul pärast maksustatava kasu saamist Maksu- ja Tolliameti pangakontole. Vara eest ositi tasumise korral makstakse tulumaksu vastavalt kasu saamisele.

(6) Füüsilise isiku poolt enamakstud maksusumma tagastab Maksu- ja Tolliamet maksudeklaratsioonil näidatud maksumaksja või tema abikaasa pangakontole või maksumaksja kirjaliku avalduse alusel kolmanda isiku pangakontole, välja arvatud maksukorralduse seaduses ettenähtud juhtudel. Enammakstud maksusumma tuleb tagastada hiljemalt lõikes 3 sätestatud tähtpäevaks, lõikes 4 nimetatud maksumaksja puhul aga lõikes 4 nimetatud tähtpäevaks.
[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 47. Avansilised maksed

(1) Füüsiline isik, kes sai eelmisel maksustamisperioodil ettevõtlustulu, on kohustatud tasuma maksustamisperioodi kestel tulumaksu avansilisi makseid. Avansilise makse suuruseks on 1/4 isiku poolt eelmisel maksustamisperioodil ettevõtlustulult arvestatud tulumaksu summast.

(2) Avansilised maksed tuleb tasuda võrdsete summadena, alates tuludeklaratsiooni esitamise tähtpäevale järgnevast kvartalist iga kvartali kolmanda kuu 15. kuupäevaks Maksu- ja Tolliameti pangakontole. Avansilisi makseid ei pea maksuma, kui ühe kvartali makse suurus ei ületa 1000 krooni.

(3) Esimese maksustamisperioodi kestel ei ole ettevõtlusest tulu saav maksumaksja kohustatud tulumaksu avansilisi makseid maksuma.

(4) Füüsilisest isikust ettevõtja ei ole kohustatud maksuma tulumaksu avansilisi makseid järgmistel juhtudel:
1) pärast äriregistrist kustutamist või Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele oma ettevõtluse lõpetamisest teatamist;

2) tema ettevõtlus on Maksu- ja Tolliameti kohalikus asutuses registreeritud ajutise või hooajalisena või on peatatud.

(5) Maksu- ja Tolliametil on õigus vähendada avansilisi makseid või vabastada maksumaksja avansiliste maksete tasumisest, kui maksumaksja prognoositav ettevõtlustulu on maksustamisperioodil oluliselt väiksem eelmise maksustamisperioodi tulust ning kui maksumaksja esitab selle kohta põhjendatud taotluse. [RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

10. peatükk

TULUMAKSU MAKSMISE ERIJUHUD

§ 48. Tulumaks erisoodustustelt

(1) Tööandja maksab tulumaksu töötajale tehtud erisoodustuselt.

(2) Tööandjaks lõike 1 tähenduses on residentist juriidiline või füüsiline isik, samuti riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutus ning mitteresident, kellel on Eestis püsiv tegevuskoht (§ 7) või kellel on Eestis töötajad.

(3) Töötajaks lõike 1 tähenduses on töölepingu alusel töötav isik, avalik teenistuja (§ 13 lõige 1), juhtimis- või kontrollorgani liige (§ 9), samuti füüsiline isik, kes müüb tööandjale kaupu pikema aja jooksul kui kuus kuud. Töötajaks lõike 1 tähenduses loetakse ka töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel töötavat või teenust osutavat füüsilist isikut.

(4) Erisoodustus on igasugune kaup, teenus, loonustasu või rahaliselt hinnatav soodustus, mida antakse lõikes 3 nimetatud isikule seoses töö- või teenistussuhtega, juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmeks olekuga või pikaajalise lepingulise suhtega, olenemata erisoodustuse andmise ajast. Erisoodustus on muu hulgas:

- 1) eluasemekulude täielik või osaline katmine;
- 2) sõiduki või muu tööandja vara tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks;
- 3) kindlustusmaksete tasumine, kui selline kohustus ei ole ette nähtud seadusega;
- 4) teenistus-, töö- või ametilähetustega seotud kulude hüvitamine või päevaraha maksmine Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud piirmäärasid ületavas osas (§ 13 lõike 3 punkt 1, § 31 lõike 1 punkt 7);
- 5) isiklikus omandis oleva või liisingulepingu alusel kasutatava sõiduauto kasutamise eest hüvitiste maksmine Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud piirmäärasid ületavas osas (§ 13 lõike 3 punkt 2, § 31 lõike 1 punkt 8);
- 6) laenu andmine rahandusministri poolt kehtestatud alammäärast madalama intressiga;
- 7) asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, müük või vahetus turuhinnast madalama hinnaga;
- 8) asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga;
- 9) loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, välja arvatud, kui prognoositavad mõistlikud kulud seoses rahalise nõude sissenõudmisega ületavad nõude suurust;
- 10) täiskasvanute koolituse seaduse (RT I 1993, 74, 1054; 1998, 71, 1200; 1999, 10, 150; 60, 617; 2002, 90, 521) § 3 tähenduses taseme- ja vabaharidusliku koolituse kulude katmine, välja arvatud julgeolekuasutuse ametniku tasemekoolituse kulude katmine.

(5) Erisoodustuste hulka ei kuulu rahalised väljamaksed, mida tavaliselt loetakse palgaks, lisatasuks, juurdemakseks, juhtimis- või kontrollorgani liikme tasuks või tasuks müüdüd kauba või osutatud teenuse eest. Samuti ei kuulu erisoodustuste hulka sellised füüsilistele isikutele tehtud väljamaksed, millelt on kinni peetud tulumaks § 41 alusel või mis ei kuulu tulumaksuga maksustamisele §-de 13–21 või 30–31 kohaselt.

(5¹) Erisoodustuseks ei loeta kulutusi töötajate transpordiks elukoha ja töökoha vahel, kui ühistransporti kasutades ei ole võimalik seda teekonda läbida mõistliku aja- või rahakuluga.

(6) Erisoodustuseks loetakse ka need lõikes 4 nimetatud soodustused, mida tööandja annab lõikes 3 nimetatud isiku abikaasale, vanemale või lapsele.

(7) Erisoodustuse hinna määramisel lähtutakse üldjuhul erisoodustusena antud kauba või teenuse turuhinnast. Lõike 4 punktis 6 nimetatud alammäär ei või olla kõrgem kui kahekordne Euroopa Keskpannga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär. Erisoodustuse hinna määramise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(8) Tööandja sõiduauto töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks tasuta või soodushinnaga kasutada andmise erisoodustuse hinna ülempiir on 2000 krooni kuus iga nimetatud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta. Selle erisoodustuse hind määratakse vastavalt sõiduauto erisoodustusena kasutamisele rahandusministri korras peetava arvestuse alusel. Arvestuse puudumise korral võetakse maksustamisel aluseks hinna ülempiir.

§ 49. Tulumaks kingitustelt, annetustelt ja vastuvõtukuludelt

(1) Residendist juriidiline isik, välja arvatud § 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud isik ja § 11 lõikes 2 nimetatud isik, maksab tulumaksu kõigilt tehtud kingitustelt ja annetustelt, millelt tulumaks ei ole § 41 alusel kinni peetud või § 48 alusel makstud, arvestades lõigetes 2 ja 4 toodud erisusi. Paragrahvi 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud isiku ja § 11 lõikes 2 nimetatud isiku tehtud kingituste ja annetuste maksustamine toimub lõikes 6 sätestatud korras.

(2) Tulumaksuga ei maksustata § 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud või § 11 lõikes 2 nimetatud isikule, haiglat pidavale isikule, samuti riigi või kohaliku omavalitsuse teadus-, kultuuri-, haridus-, spordi-, korrakaitse- või sotsiaalhoolekandeametusele või kaitseala valitsejale kalendriaasta jooksul tehtud kingitusi ja annetusi kogusummas, mis ei ületa üht alljärgnevatest piirmääradest:

1) 3% maksumaksja poolt samal kalendriaastal vastavalt sotsiaalmaksuseaduse § 2 lõike 1 punktidele 1–4 ja 6 tehtud sotsiaalmaksuga (edaspidi *isikustatud sotsiaalmaks*) maksustatud väljamaksete summast;

2) 10% kalendriaasta 1. jaanuariks lõppenud maksumaksja viimase majandusaasta kasumist, mis on arvestatud vastavalt raamatupidamist reguleerivatele õigusaktidele.

(3) Kalendriaastal tehtud lõikes 2 nimetatud kingitusi ja annetusi arvestab maksumaksja summeeritult. Nende kingituste ja annetuste maksuvaba aastasumma määramisel lähtub maksumaksja oma valikul vaid ühest samas lõikes nimetatud piirmäärast.

(4) Tulumaksuga ei maksustata § 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud isiku ja § 11 lõikes 2 nimetatud isiku väljamakseid seoses külaliste või äripartnerite toilitustamise, majutamise, transpordi või kultuurilise teenindamisega. Muu residendist juriidilise isiku puhul ei maksustata neid väljamakseid kuni 500 krooni ulatuses kalendrikuus. Lisaks sellele võib viimati nimetatud juriidiline isik, kes teeb isikustatud sotsiaalmaksuga maksustatud väljamakseid, teha kalendrikuus tulumaksuvabalt seoses külaliste või äripartnerite toilitustamise, majutamise, transpordi või kultuurilise teenindamisega väljamakseid üldsummas kuni 2% ulatuses tema poolt samal kalendrikuul tehtud isikustatud sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summast.

(5) Kui residendist juriidiline isik kalendriaasta mõnel kuul ei tee lõikes 4 loetletud väljamakseid, või teeb neid samas lõikes sätestatud maksuvabast piirmäärast vähem, on tal sellel ja järgmistel kuudel kuni kalendriaasta lõpuni õigus teha nende väljamaksete summeeritud ümberarvestus.

(6) Paragrahvi 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud isik, samuti § 11 lõikes 2 nimetatud isik maksab tulumaksu kõikidelt tehtud kingitustelt ja annetustelt, millelt tulumaks ei ole § 41 alusel kinni peetud või § 48 alusel makstud, välja arvatud järgmised põhikirjalistel eesmärkidel tehtud kingitused ja annetused:

1) paragrahvi 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud või § 11 lõikes 2 nimetatud isikule, samuti haiglat pidavale isikule tehtud kingitused ja annetused;

2) riigi või kohaliku omavalitsuse teadus-, kultuuri-, haridus-, spordi-, korrakaitse- või sotsiaalhoolekandeametusele või kaitseala valitsejale tehtud kingitused ja annetused;

3) füüsilistele isikutele toimetulekuks osutatud materiaalne abi;

4) noortelaagris või projektlaagris osalejale kingitud meened kuni 500 krooni ulatuses laagris osaleja kohta; [RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

5) spordivõistlusel osalejale võistlusel kingitud meened kuni 500 krooni ulatuses võistlusel osaleja kohta.

(7) [Kehtetu – RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 50. Tulumaks dividendidelt ning muudelt kasumieraldistelt

(1) Residendist äriühing (sealhulgas täis- ja usaldusühing) maksab tulumaksu dividendide või muude kasumieraldistena jaotatud kasumilt nende väljamaksmisel rahalises või mitterahalises vormis. Tulumaksuga ei maksustata fondiemissiooni korras jaotatud kasumit.

(2) Aktsia- või osakapitali või sissemaksete vähendamisel, aktsiate või osade tagasiostmisel või juriidilise isiku likvideerimisel tehtavate väljamaksete maksustamine toimub vastavalt § 15 lõigetele 2 ja 3 ning § 29 lõikele 5.

(3) [Kehtetu – RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

(4) Kui residendist juriidilise isiku ja temaga seotud mitteresidendi või füüsilise isiku vahel tehtud tehingu väärtus on erinev omavahel mitteseotud isikute vahel tehtavate sarnaste tehingute väärtusest, võib maksuhaldur tulumaksu määramisel kasutada tehingute väärtusi, mida rakendavad sarnastes tingimustes mitteseotud iseseisvad isikud.

(5) Lõikes 4 toodud juhul maksustatakse tulumaksuga kas tulu, mille maksumaksja oleks saanud, või kulu, mis oleks maksumaksjal jäänud kandmata, kui seotud isikuga tehtud tehingu väärtus oleks olnud selline, mida rakendavad sarnastes tingimustes mitteseotud iseseisvad isikud.

(6) Lõikes 4 nimetatud tehingute väärtuse määramise meetodid kehtestatakse rahandusministri määrusega. [RT I 2002, 111, 662- jõust. 01.01.2003]

§ 51. Tulumaks ettevõtlusega mitteseotud kuludelt

(1) Residendist äriühing maksab tulumaksu ettevõtlusega mitteseotud kuludelt, välja arvatud, kui nendelt kuludelt on tasutud tulumaks vastavalt käesoleva seaduse §-dele 48–50.

(2) Ettevõtlusega mitteseotud kulu lõike 1 tähenduses on:

- 1) paragrahvi 34 punktides 3–6 ja 11 nimetatud kulud või väljamaksed;
- 2) mittetulundusühingutele tasutud sisseastumis- ja liikmemaksud, kui nendes ühingutes osalemine ei ole otseselt seotud maksumaksja ettevõtlusega;
- 3) väljamaksed, mille kohta maksumaksjal puudub raamatupidamist reguleerivates õigusaktides ettenähtud nõuetele vastav algdokument;
- 4) kulud või väljamaksed maksumaksja ettevõtlusega mitteseotud teenuste ostmiseks;
- 5) kulud või väljamaksed ettevõtlusega mitteseotud kohustuste täitmiseks.

(3) Residendist mittetulundusühing, sihtasutus ja juriidilisest isikust usuline ühendus maksab tulumaksu lõike 2 punktides 1 ja 3 ning §-s 52 nimetatud kuludelt ja väljamaksetelt, samuti isiku põhikirjalise tegevusega (sealhulgas põhikirjas lubatud ettevõtlusega) mitteseotud teenuste ja vara ostmiseks tehtud kuludelt.

(4) Residendist juriidiline isik maksab tulumaksu kalendrikuu jooksul temaga seotud füüsilistele isikutele (§ 8) väljamakstud laenude, avansside ja ettemaksete kogusummal, mis ületab 50% maksumaksja poolt eelneval kalendrikuul tehtud vastavalt sotsiaalmaksuseadusele sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summast. Eelmises lauses nimetatud laenude, avansside ja ettemaksete kogusummal arvatakse maha residendist juriidilise isikuga seotud füüsilistele isikute poolt samal kalendrikuul tagastatud laenud, avansid ja ettemaksed, samal kalendrikuul eespool nimetatud avansside või ettemaksete arvel soetatud kaupade ja teenuste maksumus ning eespool nimetatud avansside või ettemaksete arvel väljamakstud töö- või teenustasude summad.

(5) Ettevõtlusega mitteseotud kuludeks ei loeta § 13 lõike 3 punktides 6–10 nimetatud kuludid.
[RT I 2003, 88, 587- jõust. 01.01.2004]

§ 52. Tulumaks muudelt ettevõtlusega mitteseotud väljamaksetelt

(1) Residendist äriühing, välja arvatud krediidasutus, maksab tulumaksu ettevõtlusega mitteseotud väljamaksetelt, välja arvatud juhul, kui nendelt väljamaksetelt on kinni peetud tulumaks § 41 alusel või tasutud tulumaks vastavalt §-dele 48–51.

(2) Ettevõtlusega mitteseotud väljamakse lõike 1 tähenduses on:

- 1) ettevõtlusega mitteseotud vara soetamine;
- 2) madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku (§ 10) poolt emiteeritud väärtpaberite soetamine, välja arvatud juhul, kui nimetatud väärtpaberid vastavad investeerimisfondide seaduse § 257 lõike 1 tingimustele;
- 3) osaluse omandamine madala maksumääraga territooriumil asuvas juriidilises isikus;
- 4) viivise või leppetrahvi tasumine, kohtu- või vahekohtuväliselt kahju hüvitamine madala maksumääraga territooriumil asuvale juriidilisele isikule;
- 5) laenu andmine või ettemakse sooritamine madala maksumääraga territooriumil asuvale juriidilisele isikule või muul viisil nõudeõiguse omandamine madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku vastu.

(3) Residendist krediidasutus maksab tulumaksu järgmistelt väljamaksetelt ja kahjudelt, välja arvatud juhul, kui nendelt väljamaksetelt on kinni peetud tulumaks § 41 alusel või tasutud tulumaks vastavalt §-dele 48–51:

- 1) lõike 2 punktides 1 ja 2 nimetatud väljamaksetelt;
- 2) lõike 2 punktis 4 nimetatud väljamaksetelt, välja arvatud juhul, kui väljamakse on tehtud krediidi- või finantseerimisasutusele, mis vastab oma asukohariigi seadustes Eesti krediidi- või finantseerimisasutusele samaväärse asutuse kohta esitatud nõuetele;
- 3) kahjult, mida krediidasutus saab madala maksumääraga territooriumil asuva juriidilise isiku vastu omandatud nõudeõiguse (sealhulgas antud laenu ja tehtud ettemakse) võõrandamisest või sissenõudmisest loobumisest.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 53. Mitteresidendist juriidilise isiku Eestis asuva püsiva tegevuskoha maksustamine

(1) Mitteresidendist juriidiline isik, kellel on Eestis registreeritud püsiv tegevuskoht (§ 7), maksab tulumaksu vastavalt §-dele 48–52, arvestades käesolevas paragrahvis toodud erisusi.

(2) Paragrahvi 48 alusel maksustatakse tulumaksuga kõik erisoodustused, mida mitteresident teeb püsiva tegevuskoha kaudu või püsiva tegevuskoha arvel oma töötajale või juhtimis- või kontrollorgani liikmele, sõltumata sellest, kas erisoodustuse saaja on resident või mitteresident.

(3) Paragrahvi 49 alusel maksustatakse tulumaksuga kingitused ja annetused ning vastuvõtukulud, mida mitteresident teeb püsiva tegevuskoha kaudu või püsiva tegevuskoha arvel, sõltumata sellest, kas kingituse või

annetuse saajaks, külaliseks või äripartneriks on resident või mitteresident. Külaliseks ja äripartneriks loetakse ka mitteresidendi peakontori või muu väljaspool Eestit asuva struktuuriüksuse esindajaid.

(4) Paragrahvi 50 alusel maksustatakse tulumaksuga:

- 1) püsivast tegevuskohast väljaviidava vara maksumust osas, mis ületab enne käesoleva seaduse jõustumist Eestis asunud püsiva tegevuskoha vara maksumuse ning pärast käesoleva seaduse jõustumist Eestisse püsiva tegevuskoha jaoks toodud vara maksumuse summat, kui selle vara eest eiantavastu muud vara või ei osutata teenust;
- 2) püsiva tegevuskoha kaudu või püsiva tegevuskoha arvel mitteresidendi peakontorile või muudele mitteresidendi struktuuriüksustele tehtavad väljamaksed nende väljamaksete eest kaupa või teenust vastu saamata;
- 3) püsiva tegevuskoha kaudu või püsiva tegevuskoha arvel kolmandale isikule tehtavad väljamaksed nende väljamaksete eest kaupa või teenust vastu saamata.

(5) Paragrahvide 51 ja 52 alusel maksustatakse tulumaksuga kõik püsiva tegevuskoha kaudu või püsiva tegevuskoha tulu arvel tehtud ettevõtlusega mitteseotud kulud või muud väljamaksed. Mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaali kaudu tehtud ettevõtlusega mitteseotud väljamaksed maksustatakse § 51 ja § 52 lõike 3 alusel.

[RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2003]

§ 54. Tulumaksu deklareerimine ja tasumine

(1) Paragrahvi 48 alusel maksustamisele kuuluvaid erisoodustusi tegev isik või asutus on kohustatud esitama maksustamisperioodile järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele maksudeklaratsiooni kalendrikuu jooksul tehtud erisoodustuste kohta.

(2) Residentist juriidiline isik ning §-s 53 nimetatud mitteresidendist juriidiline isik on kohustatud esitama maksustamisperioodile järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele maksudeklaratsiooni §-des 49–53 nimetatud kulude ja väljamaksete kohta eelmisel kalendrikuul. Maksumaksja, kes on registreeritud käibemaksukohustuslane käibemaksuseaduse tähenduses, on kohustatud deklaratsiooni esitama, sõltumata tulumaksu maksmise kohustusest nimetatud maksustamisperioodil.

(3) Lõigetes 1 ja 2 nimetatud maksudeklaratsiooni ja selle lisade vorm ning täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(4) Maksumaksja on kohustatud kandma §-de 48–53 alusel maksmisele kuuluva tulumaksu Maksu- ja Tolliameti pangakontole hiljemalt maksustamisperioodile järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks.

[Lõigete 5 ja 5¹ sõnastus kuni 31.12.2004]

(5) Kui residentist äriühing on saanud dividende mitteresidendist äriühingult, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata välismaal dividendidelt kinnipeetud tulumaksu. Kui dividende saanud residentist äriühingule kuulus dividendide väljamaksmise ajal vähemalt 20% dividende maksnud mitteresidendist äriühingu aktsiatest, osadest või häältest, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata lisaks dividendidelt kinnipeetud tulumaksule ka dividendide aluseks olevalt kasumiosalt välismaal tasutud tulumaksu. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 26/74 mitteresidendi poolt makstud dividendide summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

(5¹) Kui residentist äriühing või mitteresident Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu on saanud dividende residentist äriühingult ning dividendide saajale kuulus dividendide maksmise ajal vähemalt 20% dividendide maksja aktsiatest, osadest või häältest, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub 26/74-ga residentist äriühingult saadud dividendidest.

[Lõigete 5 ja 5¹ sõnastus alates 01.01.2005 kuni 31.12.2005]

(5) Kui residentist äriühing on saanud dividende mitteresidendist äriühingult, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata välismaal dividendidelt kinnipeetud tulumaksu. Kui dividende saanud residentist äriühingule kuulus dividendide väljamaksmise ajal vähemalt 20% dividende maksnud mitteresidendist äriühingu aktsiatest, osadest või häältest, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata lisaks dividendidelt kinnipeetud tulumaksule ka dividendide aluseks olevalt kasumiosalt välismaal tasutud tulumaksu. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 24/76 mitteresidendi poolt makstud dividendide summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

(5¹) Kui residentist äriühing või mitteresident Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu on saanud dividende residentist äriühingult ning dividendide saajale kuulus dividendide maksmise ajal vähemalt 20% dividendide maksja aktsiatest, osadest või häältest, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub 24/76-ga residentist äriühingult saadud dividendidest.

[Lõigete 5 ja 5¹ sõnastus alates 01.01.2006 kuni 31.12.2006]

(5) Kui residendist äriühing on saanud dividende mitteresidendist äriühingult, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata välismaal dividendidelt kinnipeetud tulumaksu. Kui dividende saanud residendist äriühingule kuulus dividendide väljamaksmise ajal vähemalt 20% dividende maksnud mitteresidendist äriühingu aktsiatega, osadest või häältel, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata lisaks dividendidelt kinnipeetud tulumaksule ka dividendide aluseks olevalt kasumiosalt välismaal tasutud tulumaksu. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 22/78 mitteresidendi poolt makstud dividendide summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

(5¹) Kui residendist äriühing või mitteresident Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu on saanud dividende residendist äriühingult ning dividendide saajale kuulus dividendide maksmise ajal vähemalt 20% dividendide maksja aktsiatega, osadest või häältel, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub 22/78-ga residendist äriühingult saadud dividendidest.

[Lõigete 5 ja 5¹ sõnastus alates 01.01.2007]

(5) Kui residendist äriühing on saanud dividende mitteresidendist äriühingult, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata välismaal dividendidelt kinnipeetud tulumaksu. Kui dividende saanud residendist äriühingule kuulus dividendide väljamaksmise ajal vähemalt 20% dividende maksnud mitteresidendist äriühingu aktsiatega, osadest või häältel, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata lisaks dividendidelt kinnipeetud tulumaksule ka dividendide aluseks olevalt kasumiosalt välismaal tasutud tulumaksu. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 25% mitteresidendi poolt makstud dividendide summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

(5¹) Kui residendist äriühing või mitteresident Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu on saanud dividende residendist äriühingult ning dividendide saajale kuulus dividendide maksmise ajal vähemalt 20% dividendide maksja aktsiatega, osadest või häältel, võib dividendide saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata summa, mis võrdub 25%-ga residendist äriühingult saadud dividendidest.

(5²) Kui mitteresident on Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu saanud dividendi teiselt mitteresidendist äriühingult, võib dividendi saaja § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud tingimustel ja ulatuses maha arvata dividendidelt välisriigis kinnipeetud tulumaksu ning dividendi aluseks olevalt kasumiosalt välisriigis tasutud tulumaksu.

[Lõike 5³ sõnastus kuni 31.12.2004]

(5³) Kui residendist äriühing või mitteresident on Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu saanud litsentsitasu Kreeka, Hispaania või Portugali residendist äriühingult või Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingult tema Kreekas, Hispaanias või Portugalis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, võib litsentsitasu saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata nimetatud riikides litsentsitasult kinnipeetud tulumaksu. Tulumaksu võib maha arvata, kui on täidetud § 31 lõike 4 punktis 1 sätestatud tingimus ning vähemalt üks § 31 lõike 4 punktides 2–4 nimetatud tingimustest. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasutavast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 26/74 litsentsitasu summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

[Lõike 5³ sõnastus alates 01.01.2005 kuni 31.12.2005]

(5³) Kui residendist äriühing või mitteresident on Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu saanud litsentsitasu Kreeka, Hispaania või Portugali residendist äriühingult või Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingult tema Kreekas, Hispaanias või Portugalis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, võib litsentsitasu saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata nimetatud riikides litsentsitasult kinnipeetud tulumaksu. Tulumaksu võib maha arvata, kui on täidetud § 31 lõike 4 punktis 1 sätestatud tingimus ning vähemalt üks § 31 lõike 4 punktides 2–4 nimetatud tingimustest. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasutavast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 24/76 litsentsitasu summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

[Lõike 5³ sõnastus alates 01.01.2006 kuni 31.12.2006]

(5³) Kui residendist äriühing või mitteresident on Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu saanud litsentsitasu Kreeka, Hispaania või Portugali residendist äriühingult või Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingult tema Kreekas, Hispaanias või Portugalis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, võib litsentsitasu saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata nimetatud riikides litsentsitasult kinnipeetud tulumaksu. Tulumaksu võib maha arvata, kui on täidetud § 31 lõike 4 punktis 1 sätestatud tingimus ning vähemalt üks § 31 lõike 4 punktides 2–4 nimetatud tingimustest. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasutavast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 22/78 litsentsitasu summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

[Lõike 5³ sõnastus alates 01.01.2007]

(5³) Kui residendist äriühing või mitteresident on Eestis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu saanud litsentsitasu Kreeka, Hispaania või Portugali residendist äriühingult või Euroopa Liidu liikmesriigi residendist äriühingult tema Kreekas, Hispaanias või Portugalis registreeritud püsiva tegevuskoha kaudu või arvel, võib litsentsitasu saaja § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata nimetatud riikides litsentsitasult kinnipeetud tulumaksu. Tulumaksu võib maha arvata, kui on täidetud § 31 lõike 4 punktis 1 sätestatud tingimus ning vähemalt üks § 31 lõike 4 punktides 2–4 nimetatud tingimustest. Käesoleva lõike alusel § 50 lõike 1 või § 53 lõike 4 alusel tasutavast tulumaksust maha arvatava tulumaksu summa ei tohi ületada 25% litsentsitasu summast. Maha võib arvata ainult selle osa välisriigi tulumaksust, mille tasumine oli vastava riigi seaduse või välislepingu alusel kohustuslik. Igas riigis tasutud tulumaksu kohta peetakse eraldi arvestust.

(6) Kui maksumaksja kasutab § 49 lõigetes 3 ja 5 nimetatud summeeritud arvestust või kui langevad ära § 51 lõike 2 punktides 3–5, § 51 lõigetes 3 ja 4, § 52 lõigetes 2 ja 3 ning § 53 lõikes 4 maksustamise aluseks olevad asjaolud, on maksumaksjal õigus teha tulumaksu ümberarvutus ning nõuda enammakstud tulumaksu tagastamist. Vastavad ümberarvutused tehakse lõikes 2 nimetatud deklaratsioonis. Enammakstud tulumaksu tagastamine toimub maksukorralduse seaduses sätestatud korras.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004; 01.01.2005; 01.01.2006; 01.01.2007]

11. peatükk INFORMATSIOONIKOHUSTUS

§ 55. Majandusaasta aruande esitamine

(1) Residendist äriühing, mittetulundusühing, sihtasutus, § 11 lõikes 2 nimetatud juriidiline isik ning avalik-õiguslik juriidiline isik on kohustatud kuue kuu jooksul, arvates majandusaasta lõpust, esitama Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele majandusaasta aruande allkirjastatud eksemplari. Aruannet ei pea esitama isik, kellel on õigusaktidest tulenevalt kohustus esitada see äriregistrile või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrile.

(2) Mitteresident, kellel on Eestis püsiv tegevuskoht (§ 7), on kohustatud kuue kuu jooksul, arvates majandusaasta lõpust, esitama Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele püsiva tegevuskoha majandusaasta aruande allkirjastatud eksemplari.

[RT I 2004, 45, 319- jõust. 27.05.2004]

§ 56. Aktsionäridele ja osanikele tehtud väljamaksetest teatamine

(1) Residendist äriühing on kohustatud aktsiakapitali, osakapitali või sissemaksete vähendamisel või aktsiate või osade tagasiostmisel tehtud väljamaksetest või likvideerimisjaotiste väljamaksmisest teatama Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele.

(2) Teates tuleb näidata väljamakse saaja nimi, isiku- või registrikood, aadress, isikule tehtud väljamakse suurus ning isikule kuulunud aktsia, osa, sissemakse või osamaksu nimiväärtuse suurus enne ja pärast väljamakse tegemist.

(2¹) Residendist äriühing on kohustatud § 50 lõikes 1 nimetatud dividendide ja muude kasumieraldiste suuruse ning saajate kohta esitama deklaratsiooni Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele. Deklaratsiooni vorm ja täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(3) Lõikes 2 sätestatud teade ja lõikes 2¹ sätestatud deklaratsioon tuleb esitada väljamakse või kasumieraldise tegemise kuule järgneva kalendrikuu 10. kuupäevaks.

[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 57. Registrikannetest teatamine

Kohtute kinnistusametid ja registriosakonnad, tsiviilõhuseid riikliku registri pidaja, riikliku autoregistri pidaja ja riikliku traktoriregistri pidaja on kohustatud teatama Maksu- ja Tolliametile ühe kuu jooksul, alates vastava registrikande tegemisest:

1) tehingutest, milles välismaa juriidiline isik või Eestis elamisluba mitteomav välisriigi kodanik või kodakondsuseta isik on võõrandanud kinnisasja, piiratud asjaõiguse või registrisse kantud vallasasja või loovutanud piiratud asjaõiguse järjekoha;

2) tehingutest, millega on koormatud kinnisasja või registrisse kantud vallasasja piiratud asjaõigusega välismaa juriidilise isiku või Eestis elamisluba mitteomava välisriigi kodaniku või kodakondsuseta isiku kasuks.

[RT I 2004, 37, 252- jõust. 01.05.2004]

§ 57¹. Maksusoodustustega seonduv informatsioonikohustus

(1) Residendist krediidi- või finantseerimisasutus ja mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaal võib Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele esitada deklaratsiooni kalendriaastal füüsiliste isikute poolt tasutud selliste laenude intresside kohta, mille üheks eesmärgiks on eluaseme soetamine (sealhulgas ehitamine).

(2) Residendist krediidi- või finantseerimisasutus ja mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaal, samuti riigi või kohaliku omavalitsusüksuse haridusasutus, avalik-õiguslik ülikool ja koolitusluba omav erakool on kohustatud Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele esitama deklaratsiooni kalendriaastal füüsiliste isikute poolt tasutud §-s 26 nimetatud koolituskulude kohta.

(3) Paragrahvi 11 lõikes 1 nimetatud nimekirja kantud isik, erakond, avalik-õiguslik ülikool ning haiglat pidav isik on kohustatud Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele esitama deklaratsiooni kalendriaastal saadud kingituste ja annetuste kohta, samuti nende kingituste, annetuste ja muude tulude kasutamise kohta. Ametiühingute registrisse kantud isik on Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele kohustatud esitama deklaratsiooni kalendriaastal füüsiliste isikute poolt tasutud sisseastumis- ja liikmemaksude ning nende kasutamise kohta.

(4) Kindlustusandja on kohustatud Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele esitama deklaratsiooni kogumispensionide seaduse § 63 tingimustele vastava täiendava kogumispensionikindlustuslepingu alusel kalendriaastal füüsilistelt isikutelt saadud kindlustusmaksude osa kohta, mille eesmärgiks on kindlustussumma maksmine kindlustuspensionina.

(5) Kogumispensionide seaduses sätestatud korras loodud vabatahtliku pensionifondi valitseja on kohustatud Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele esitama deklaratsiooni kalendriaastal füüsiliste isikute poolt soetatud vabatahtliku pensionifondi osakute ja nende soetamiseks makstud summade, samuti pensionifondi vahetamise käigus tagasivõetud pensionifondi osakute kohta.

(6) Lõigetes 1–5 nimetatud deklaratsioonid esitatakse kalendriaastale järgneva aasta 1. veebruariks. Lõikes 3 nimetatud deklaratsioon kingituste, annetuste ja muude tulude kasutamise kohta esitatakse kalendriaastale järgneva aasta 1. juuliks. Deklaratsioonide vormid ja esitamise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega. [RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 57². Intressist teatamise kohustus

[RT I 2004, 45, 319– jõustub eraldi seadusega sätestatud tähtpäeval]

(1) Euroopa Liidu teises liikmesriigis elavale füüsilisele isikule kalendriaastal § 17 lõikes 1 nimetatud intressi maksnud residendist juriidiline isik, Eestis püsivat tegevuskohta omav mitteresident, Eesti riigi või kohaliku omavalitsusüksuse asutus ning füüsilisest isikust ettevõtja (edaspidi *intressi maksja*) on kohustatud esitama intressi maksmise kohta Maksu- ja Tolliametile deklaratsiooni (edaspidi *intressideklaratsioon*). Intressideklaratsioonis peavad olema järgmised andmed:

- 1) intressi saaja nimi, elukohariik ja aadress elukohariigis;
- 2) number või kood, mida kasutatakse intressi saaja identifitseerimiseks tema elukohariigi maksukohustuslaste registris, või kui see number või kood ei ole isikut või residentsust tõendavale dokumendile märgitud, siis intressi saaja sünniaeg ja -koht;
- 3) andmed intressi saaja residentsuse kohta, kui intressi saaja on intressi maksjale esitanud residentsust tõendava dokumendi;
- 4) intressi maksja nimi või nimetus, aadress ning isiku- või registrikood;
- 5) Eesti krediidasutuses avatud konto number, millel oleva raha, või muu võlakohustuse korral võlakohustuse nimetus, mille eest intressi makstakse;
- 6) makstud intressi summa.

(2) Intressi maksja esitab intressideklaratsiooni ka juhul, kui ta on Euroopa Liidu teises liikmesriigis elava füüsilise isiku kasuks maksanud intressi Euroopa Liidu teises liikmesriigis asutatud kolmandale isikule, juriidilise isiku staatust mitteomavale isikuteühendusele või varakogumile. Sellisel juhul esitatakse intressideklaratsioonis väljamakse saaja nimi ja aadress ning väljamakstud intressi kogusumma. Intressideklaratsioonis ei esitata andmeid väljamakse saaja kohta, kes tõendab, ettemapuhul on täidetud vähemalt üks järgmistest tingimustest:

- 1) ta on juriidiline isik, välja arvatud Soomes asutatud *avoin yhtiö* või *kommandiittiyhtiö* ja Rootsis asutatud *handelsbolag* või *kommanditbolag*;

- 2) tema kasumi maksustamine toimub äriühingute kasumi maksustamise sätete alusel;
3) ta on eurofond investeerimisfondide seaduse § 4 mõistes.

(3) Intressi maksjana käsitatakse käesoleva paragrahvi tähenduses vaid isikut või asutust, kes maksis intressi vahetult tegelikule tulusaajale (edaspidi *tulusaaja*). Kui väljamakse tegijal on põhjendatud kahtlus, et füüsiline isik, kellele väljamakse tehakse, ei ole tulusaaja, rakendab väljamakse tegija abinõusid tulusaaja kindlakstegemiseks. Kui tulusaaja kindlakstegemine ei ole mõistliku aja- ja rahakuluga võimalik, käsitatakse tulusaajana väljamakse saajat.

(4) Lõikes 1 nimetatud andmete kindlakstegemisel lähtub intressi maksja välisriigis väljaantud kehtivast isikut tõendavast dokumendist ning vajaduse korral ka residentsust tõendavast dokumendist. Kui dokumendil ei ole märgitud intressi saaja aadressi elukohariigis, tehakse see kindlaks muude intressi maksjale kättesaadavate andmete põhjal. Intressi saaja elukohariigiks loetakse isikut tõendava dokumendi väljastanud riik või välisriigis asuva iseseisva maksujurisdiktsiooniga territoorium, välja arvatud juhul, kui isik esitab mõne muu riigi või territooriumi residentsust tõendava dokumendi.

(5) Intressideklaratsioon esitatakse intressi maksmise aastale järgneva aasta 10. aprilliks. Deklaratsiooni vorm ja täitmise kord kehtestatakse rahandusministri määrusega.

(6) Maksu- ja Tolliamet saadab intressideklaratsioonides esitatud informatsiooni intressi maksmise aastale järgneva aasta 30. juuniks intressi saaja elukohariigi maksuhaldurile.

(7) Lõikeid 1–6 kohaldatakse ka intressile, mis on makstud välisriigis asuva iseseisva maksujurisdiktsiooniga territooriumi residendist füüsilisele isikule, kui Eestil on nimetatud territooriumiga sõlmitud intressiinfo vahetamise leping, samuti intressile, mis on makstud Šveitsi, (õ) Andorra, Monaco, San Marino või Liechtensteini residendist füüsilistele isikutele. Intressiinfo vahetamise lepingud avaldatakse Rahandusministeeriumi ning Maksu- ja Tolliameti veebilehel.
[RT I 2004, 45, 319– jõust. eraldi seadusega]

12. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 58. 1999. aasta tulude maksustamine

(1) Kõikide maksumaksjate 1999. aasta tulud deklareeritakse ja maksustatakse ning tulumaks tasutakse ja tagastatakse vastavalt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse (RT I 1993, 79, 1184; 1998, 9, 111; 28, 353 ja 354; 34, 485 ja 489; 40, 612; 51, 757; 61, 979; 103, 1699; 1999, 4, 51; 10, 150; 16, 270 ja 273; 27, 383 ja 393; 101, 902) sätetele.

(2) Residendist juriidilise isiku ning välismaa äriühingu filiaali puhul, kelle majandusaasta ei ole kalendriaasta, loetakse käesoleva seaduse jõustumise päevale eelnev majandusaasta osa iseseisvaks maksustamisperioodiks ning selle kohta esitatakse tuludeklaratsioon ning makstakse tulumaks vastavalt lõikes 1 sätestatud. Sealjuures rakendatakse enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 17 lõikes 4 ja § 20 lõikes 1 sätestatud protsendimäärasid proportsionaalselt maksustamisperioodi kuude arvuga.

(3) Enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud seaduse alusel arvestatud tulumaks, mis laekub Maksu- ja Tolliametile pärast käesoleva seaduse jõustumist, kantakse Maksu- ja Tolliameti poolt riigi- ja kohalikesse eelarvetesse vastavalt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse §-le 8.

(4) Füüsilisest isikust maksumaksja, kellel on põhivara, millelt on enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 17 alusel arvatud amortisatsiooni, võib põhivara korrigeeritud maksumuse maha arvata 2000. aasta ettevõtlustulust. Kui põhivara soetamismaksumuse eest ei ole täies ulatuses tasutud, siis ei või tulust mahaarvatav summa ületada põhivara eest tasutud summat. Üksiku põhivara objekti korrigeeritud maksumuse arvamine toimub vastavalt § 59 lõikele 1.
[RT I 2003, 88, 591- jõust. 01.01.2004]

§ 59. Tulumaksu arvestamine põhivara võõrandamisel

(1) Füüsilisest isikust maksumaksja, kellel on põhivara, millelt on enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 17 alusel arvatud amortisatsiooni, arvestab põhivara objekti võõrandamise korral kasu või kahju (§ 37) lähtuvalt vara korrigeeritud maksumusest. Korrigeeritud maksumuseks loetakse käesoleva seaduse jõustumise päevaks lõppenud viimase maksustamisperioodi kohta koostatud maksuamortisatsiooni tabelis toodud järgmisele maksustamisperioodile ülekantav põhivara väärtus. II amortisatsioonigrupi kuuluva põhivara puhul arvutatakse iga üksiku põhivara objekti korrigeeritud maksumus proportsionaalselt vastavalt iga objekti soetamismaksumuse ja kõikide II amortisatsioonigrupi põhivara objektide soetamismaksumuste kogusumma suhtele.

(2) Kui füüsilisest isikust maksumaksja on teinud maksustatavast tulust enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 18¹ lõikes 1 lubatud mahaarvamisi, siis sellise põhivara võõrandamise või isiklikku tarbimisse võtmise (§ 37 lõiked 4 ja 5) korral kahe aasta jooksul pärast põhivara soetamist,

parendamist või täiendamist rakendatakse seaduse § 18¹ lõikes 4 sätestatud. Maksustatavast tulust tehtud mahaarvamiste summa lisatakse selle maksustamisperioodi ettevõtlustulule, millal põhivara võõrandati või isiklikku tarbimisse võeti.

(3) Kui maksumaksja on lisaks põhivara soetamismaksumusele arvanud maksustatavast tulust maha ka põhivara amortisatsiooni enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 17 alusel, siis kohaldatakse sellise põhivara võõrandamise või isiklikku tarbimisse võtmisel lisaks lõikes 2 sätestatule ka § 37 lõigetes 3, 4 või 5 sätestatud.

(4) Kui residendist juriidiline isik või § 6 lõikes 4 nimetatud mitteresident on teinud maksustatavast tulust enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 18¹ lõikes 1 lubatud mahaarvamisi, siis sellise põhivara võõrandamise korral kahe aasta jooksul pärast põhivara soetamist, parendamist või täiendamist on maksumaksja kohustatud tasuma tulumaksu 26% võõrandatud põhivara soetamise, parendamise või täiendamise kuludest, mis on varasemal maksustamisperioodil maksustatavast tulust maha arvatud. Kui maksumaksjal on enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 21 lõike 1¹ alusel edasikantavaid mahaarvamisi, siis ta võib käesoleva lõike alusel tulumaksuga maksustamisele kuuluvat summat vähendada edasikantavate mahaarvamiste võrra. Eelmises lauses nimetatud mahaarvamise võrra vähendatakse ka enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 21 lõike 1¹ alusel edasikantavate mahaarvamiste jääki.

(5) Lõikes 4 nimetatud tulumaks deklareeritakse § 54 lõikes 2 nimetatud deklaratsioonis sellel kalendrikuul, millal põhivara võõrandati. Tulumaks tuleb tasuda § 54 lõikes 4 nimetatud tähtpäevaks.
[RT I 2000, 102, 667- jõust. 01.01.2001]

§ 60. Erisused dividendide maksustamisel

(1) Äriühing, kelle poolt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 32 lõike 2 alusel tasutud tulumaks ei ole enne käesoleva seaduse jõustumist lõppenud viimase maksustamisperioodi kohta esitatud tuludeklaratsiooni alusel täies ulatuses maha arvatud sellesama seaduse alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust, võib sel viisil tekkinud tulumaksu enamakse arvata maha § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust. Kui tulumaksu enamakse on suurem kui maksustamisperioodil § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluv tulumaks, siis võib maha arvamata osa enamaksest, mida on vähendatud lõike 3 kohaselt teisele residendist äriühingule ülekantud mahaarvamise õiguse võrra, edasi kanda järgmistele maksustamisperioodidele.

(2) Kui residendist äriühing maksab dividende aastatel 1994–1999 lõppenud majandusaastate puhaskasumist, võib see äriühing § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata väljamakstud dividendile vastavalt kasumiosalt aastate 1994–1999 eest makstud tulumaksu osa, kuid mitte rohkem kui maksustamisperioodil § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluv tulumaksu summa. Mahaarvatav tulumaks määratakse kindlaks selliselt, et äriühingu aastate 1994–1999 maksustamisperioodide kohta esitatud tuludeklaratsioonides maksustatavalt tulult arvatud ja soodustustega korrigeeritud tulumaksu kogusumma jagatakse sama äriühingu aastate 1994–1999 majandusaasta aruannete bilansi ridade «aruandeaasta puhaskasum» kogusummaga, millest on lahutatud aastate 1994–1999 jooksul samade aastate puhaskasumi arvel läbiviidud fondiemissiooni summa, ning saadud tulemus korrutatakse väljamakstud dividendi summaga.

(3)–(5) [Kehtetud – RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2003]

(6) Äriühing, kellele on enne 2003. aasta 1. jaanuari teise residendist äriühingu poolt üle kantud lõigetes 1 ja 2 sätestatud tulumaksu mahaarvamise õigust, võib lisaks lõikes 2 nimetatud tulumaksule § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata ka ülekantud tulumaksu, kuid kokku mitte rohkem kui maksustamisperioodil § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluv tulumaksu summa. Mahaarvamise tulemusena tekkinud ülekantud tulumaksu jääki võib maha arvata järgnevatel maksustamisperioodidel § 50 lõike 1 alusel tasumisele kuuluvast tulumaksust.

(7) [Kehtetu – RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2003]

(8) Enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 32 lõike 4 alusel moodustatud dividendiarvelt makstavaid dividende ei maksustata § 50 lõikes 1 ettenähtud tulumaksuga.
[RT I 2001, 91, 544- jõust. 01.01.2003]

§ 61. Muud rakendussätted

(1) Äriühingud, kelle tulu on vastavalt Eesti Vabariigi ettevõtte tulumaksu seaduse (RT 1991, 36, 446; 1992, 34, 442; 1993, 6, 95; RT I 1993, 79, 1184) §-le 17 täielikult või osaliselt tulumaksust vabastatud, maksavad tulumaksu §-des 48–52 sätestatud maksuobjektilt.

(2) Paragrahvis 35 sätestatud kohaldatakse ka enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 21 alusel edasikantavatele kuludele. Enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 21 lõikes 1¹ sätestatud kulusid võib edasi kanda kuni seitsmele järgnevale maksustamisperioodile.

(3) Enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse § 22 alusel edasikantud kahju võib maha arvata maksumaksja vara müügist saadud kasust vastavalt §-le 39.

(4) Paragrahvi 34 punktis 1 sätestatu kehtib samuti enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduste alusel tasumisele kuuluva tulumaksu suhtes.

(5) Eesti Vabariigi ravikindlustusseaduse, Eesti Vabariigi töölepingu seaduse, avaliku teenistuse seaduse ja riigilõivuseaduse muutmise seaduse (RT I 1998, 111, 1829; 113/114, 1876) § 5 lõike 3 kohaselt tööandjate poolt kuni 2000. aasta 1. juulini makstavatelt ravikindlustushüvitistelt peab tulumaksu kinni tööandja vastavalt käesoleva seaduse § 41 punktile 1.

(6) Paragrahvi 54 lõiget 5 kohaldatakse pärast käesoleva seaduse jõustumist välismaal kinnipeetud või tasutud tulumaksu suhtes. Enne käesoleva seaduse jõustumist välismaal kinnipeetud või tasutud tulumaks arvatakse maha maksumaksja poolt Eestis tasumisele kuuluvast tulumaksust vastavalt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud tulumaksuseaduse §-le 30.

(7) Enne 2001. aasta 1. jaanuari sõlmitud investeerimisriskiga elukindlustuslepingu alusel väljamakstud summa kuulub maksustamisele § 20 lõike 3 alusel, kui see on saadud enne viie aasta möödumist kindlustuslepingu sõlmimisest.

(8) Paragrahvi 54 lõiget 5¹ ei kohaldata dividendidele, mis on residendist äriühingule või mitteresidendi Eestis registreeritud püsivale tegevuskohale makstud enne 2003. aasta 1. jaanuari.

(9) Enne 2002. aasta 1. maid sõlmitud täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel kindlustusandja poolt tehtud väljamaksed maksustatakse tulumaksu määraga 26%, arvestades lõigetes 10–12 sätestatud erisusi.

(10) Enne 2002. aasta 1. maid sõlmitud täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel kindlustusandja poolt kindlustusvõtjale pärast kindlustusvõtja 55-aastaseks saamist või kindlustusvõtja täieliku ja püsiva töövõimetuse korral või kindlustusandja likvideerimisel tehtavad väljamaksed maksustatakse tulumaksu määraga 10%.

(11) Enne 2002. aasta 1. maid sõlmitud täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel kindlustusvõtjale perioodiliselt pärast tema 55-aastaseks saamist või tema täieliku ja püsiva töövõimetuse kindlakstegemist makstavat kindlustuspensioni ei maksustata tulumaksuga tingimusel, et kindlustuslepingu kohaselt tehakse vastavaid väljamakseid võrdsete või suurenevate summadena vähemalt üks kord kolme kuu jooksul kuni kindlustusvõtja surmani.

(12) Enne 2002. aasta 1. maid sõlmitud täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu alusel väljamakstud surmajuhtumi kindlustuse hüvitised maksustatakse tulumaksu määraga 26% sõltumata § 20 lõikes 5 ja § 21 lõikes 5 sätestatust.

(13) Vabatahtliku pensionifondi poolt osakuomanikule pärast osakuomaniku 55-aastaseks saamist või osakuomaniku täieliku ja püsiva töövõimetuse korral või pensionifondi likvideerimisel tehtavad väljamaksed maksustatakse tulumaksu määraga 10% ka enne viie aasta möödumist osakute esmasest omandamisest, kui fondi osakute esmane omandamine on toimunud enne 2002. aasta 1. maid.

(14) Kui täiendava kogumispensioni kindlustusleping on sõlmitud enne 2002. aasta 1. maid, võib residendist füüsiline isik lisaks § 28 lõike 1 punktis 1 sätestatule oma maksustamisperioodi tulust maha arvata nimetatud lepingu alusel maksustamisperioodi jooksul tasutud kindlustusmaksete osa, mille eesmärgiks on tagada kindlustussumma maksmine surmajuhtumi hüvitisena.

(15) Lõikes 14 toodud mahaarvamise õigust kohaldatakse alates 2001. aasta 1. jaanuarist tasutud vastavatele kindlustusmaksete osadele.

(16) Paragrahvi 28 lõiget 1¹ ei kohaldata enne 2002. aasta 1. maid sõlmitud täiendava kogumispensioni lepingutele.

(17) Paragrahvi 11 lõikes 2 sätestatud kohaldatakse Eesti kirikute, koguduste ja koguduste liitude registrisse kantud juriidilise isiku suhtes tema usuliste ühenduste registrisse kandmiseni või sundlõpetamiseni vastavalt kirikute ja koguduste seaduses sätestatule.

(18) Paragrahvi 42 lõikes 1 nimetatud avalduse peab maksumaksja esitama 2003. aasta 31. märtsiks, välja arvatud juhul, kui ta on selle juba esitanud.

(19) Paragrahvi 4 lõikes 1 sätestatud maksumäära kohaldatakse vastava maksustamisperioodi eest tasumisele kuuluvale tulumaksule.

[Lõike 20 sõnastus kuni 31.12.2004]

(20) Paragrahvis 25 sätestatud korras on residendist füüsilisel isikul õigus tulust maha arvata ka krediitiasutusega samasse kontserni mittekuuluvale Eesti residendist finantseerimisasutusele tasutud eluasemelaenu või liisingu intressid, kui leping on sõlmitud enne Eesti Euroopa Liiduga liitumise päeva. [Lõike 20 sõnastus alates 01.01.2005]

(20) Paragrahvis 25 sätestatud korras on residendist füüsilisel isikul õigus tulust maha arvata ka krediitiasutusega samasse kontserni mittekuuluvale Eesti residendist finantseerimisasutusele tasutud eluasemelaenu või liisingu intressid, kui leping on sõlmitud enne Eesti Euroopa Liiduga liitumise päeva. Samuti võib residendist füüsiline isik tulust maha arvata oma abikaasale, vanematele või lastele eluaseme soetamiseks võetud laenu või liisingu intressid, kui leping on sõlmitud enne 2005. aasta 1. jaanuari.

(21) Täiendavalt § 31 lõikes 3 sätestatule ei maksustata tulumaksuga mitteresidendist finantseerimisasutusele makstud intresse, kui on täidetud kõik alljärgnevad tingimused:

1) intresside saaja vastab oma asukohariigi seadustes Eesti finantseerimisasutusele samaväärse asutuse kohta esitatud nõuetele;

2) intresside saaja residendiriigis intressidele kohaldatav tulumaksumäär ei ole väiksem kui 2/3 Eestis intressidele kohaldatavast tulumaksumäärast;

3) intresse makstakse enne 2004. aasta 1. jaanuari võetud laenudelt ja emiteeritud võlakirjadelt.

(22) Ametiühingute registrisse kantud isik esitab deklaratsiooni füüsiliste isikute poolt makstud sisseastumis- ja liikmemaksude kohta esmakordselt Maksu- ja Tolliameti piirkondlikule maksukeskusele 2005. aasta 1. veebruariks.

(23) 2003. aasta tulude kohta esitatud residendist füüsilise isiku tuludeklaratsiooni alusel määratud juurdemakse laekub riigile ning enamakstud maksusumma tagastatakse riigile laekuva tulumaksu osa arvel.

[Lõige 24 jõustub eraldi seadusega sätestatud tähtpäeval]

(24) Enne 2004. aasta 1. jaanuari alanud lepingulise suhte korral võib § 57² lõikes 1 nimetatud intressi saajat puudutav informatsioon piirduda intressi saaja nime, elukohariigi ja aadressiga elukohariigis. Info tehakse kindlaks intressi maksjale kättesaadavate andmete põhjal.

[RT I 2004, 45, 319– jõust. eraldi seadusega]

§ 62. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2000. aasta 1. jaanuaril.

13. peatükk MUUDATUSED KEHTIVATES ÕIGUSAKTIDES

§ 63–67. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

ÕIEND

RTI, 81, 30.11.2004

Lugeda RT I 2004, 59, 414 avaldatud tulumaksuseaduse tervikteksti § 57² lõikes 7 sõna «Šeitsi» asemel õigeaks sõna «Šveitsi».